

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kolíně rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Vobořilem v hlavním líčení konaném dne 11. dubna 2024 v Kolíně

takto:

Obžalovaní

- 1. Jan Šinágl**, narozený 9. 12. 1952 v Berouně, starobní důchodce, trvale bytem Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, IDDS qqufvh3,
- 2. Miloš Hora**, narozený 8. 11. 1961 v Praze 2, bez pracovního poměru, trvale bytem Bořivojova 745/85, 130 00 Praha - Žižkov, t. č. bytem 282 01 Český Brod, Bezručova 249, doručovací adresa Třebovle 1, okres Kolín, IDDS ceddy7,
- 3. Leoš Král**, narozený 27. 5. 1970 ve Strakonících, údržbář, trvale bytem Opletalova 11, 273 45 Hřebeč - Netřeby,

jsou vinni, že

v úmyslu zachovat majetek pro Jana Šinágl, Miloš Hora po předchozí domluvě s Janem Šináglem, vědomi si zákazu Jana Šinágl nakládat se svým majetkem, o němž věděli z vyrozumění o zahájení exekuce k vymožení nepeněžní povinnosti ze dne 2. 5. 2017, č. j. 191 EXE 2164/17-44, uzavřeli dne 25. 1. 2019 smlouvu o provedení dražby dobrovolné, Miloš Hora připravil a zrealizoval dne 6. 3. 2019 dobrovolnou dražbu, konanou na pobočce společnosti Aukční centrum Busmark, s.r.o., IČ 27224163, na adrese Bezručova 249, Český Brod, prostřednictvím které Jan Šinágl vyvedl svůj nemovitý i movitý majetek - konkrétně pozemek parcelní číslo 505 výměra 120 m² - zastavěná plocha a nádvoří, jejíž součástí je stavba k bydlení, čp. 335, v ulici Bratří Nejedlých, v obci Žebrák, okres Beroun a parcelní číslo 1167/2 výměra 1220 m² - zahrada, zapsané na LV č. 1037 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, pracoviště Beroun, v katastrálním území Žebrák, a to včetně kompletního vybavení těchto nemovitostí věcmi movitými a osobní automobil značky Ford Mondeo combi, registrační značky 9S7 8525, rok výroby 2000, barva šedá světlá - vše podléhající exekučnímu řízení, vedenému Exekutorským úřadem Praha-západ, soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, ve kterém byla nařízena dražba movitých věcí, na základě exekučního příkazu č. j. 191 EX 2164/17-207 ze dne 22. 11. 2018, dražební vyhláškou č. j. 191 EX 2164/17-268 ze dne 30. 1. 2019, která se měla konat dne 12. 3. 2019 a dále dražba nemovitých věcí na základě exekučního příkazu č. j. 191 EX 2164/17-51 ze dne 2. 5. 2017, obsahující zákaz převodu, zatížení, nakládání s označenými nemovitostmi, dražební vyhláškou č. j. 191 EX 2164/17-274 ze dne 12. 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Ulrichová

2019, která se měla konat 19. 3. 2019, za účelem vymožení částky 789.889,76 Kč, kterou měly být uhrazeny pořádkové pokuty, uložené Janovi Šináglovi z důvodu nerespektování usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 21 Co 218/2016-94 ze dne 27. 1. 2017 o nařízení předběžného opatření, včetně nákladů exekučního řízení, Jan Šinágl tedy zcizil veškerý svůj movitý i nemovitý majetek krátce před provedením dražeb soudním exekutorem, přičemž vydražitelem nemovitých i movitých věcí byla firma IMMO-Žebrák, s.r.o., IČ 07946759, se sídlem Palackého 660, Velim, která předmět aukce vydražila za částku 1.000.000 Kč, ačkoliv znalecký posudek pro účely exekučního řízení stanovil hodnotu předmětných nemovitostí na částku 3.690.000 Kč, hodnotu movitého vybavení nemovitostí na 300.000 Kč a hodnotu osobního motorového vozidla na částku 8.000 Kč, celková hodnota vydraženého majetku byla tedy nejméně 3.998.000 Kč, avšak byl vydražen za cenu nepoměrně nižší než byla jeho obvyklá tržní cena, přičemž firmu IMMO-Žebrák, s.r.o., nechal založit prostřednictvím Johany Tefrové Leoš Král, na popud Miloše Hory, za jediným účelem, kterým bylo vydražení předmětných věcí předem dohodnutým vydražitelem, kdy firma vydražitele byla založena 1. 3. 2019 s počátečním vkladem 100 Kč, jednatelem se stal Leoš Král, jediným společníkem je IMMO investiční, s.r.o., IČ 04466080, se sídlem Palackého 660, Velim, jejíž jednatelkou je Johana Tefrová, která po předchozí dohodě s Leošem Králem a Milošem Horou, dne 5. 3. 2019 založila bankovní účet č. 1183680006/2700 u Unicredit Bank, a.s., na který téhož dne vložila v hotovosti částku 850.000 Kč a ze kterého dne 6. 3. 2022 Johana Tefrová odeslala platbu částky 790.000 Kč na bankovní účet soudního exekutora Mgr. Jana Beneše, jako úhradu exekuce sp. zn. 191 EX 2164/17, povinného Jana Šinágl, aby tak údajně mohlo dojít k provedení dražby dobrovolné, přičemž průběh skutku byl Milošem Horou předem naplánován a Janem Šináglem a Leošem Králem odsouhlasen a realizován s tím, že podle dohody o budoucím prodeji obchodních podílů společnosti IMMO-Žebrák, s.r.o. ze dne 6. 3. 2019 měl Jan Šinágl koupit obchodní podíly společnosti do 7. 9. 2019 za částku 1 250 000 Kč,

tedy

obžalovaný Jan Šinágl

podstatně ztížil výkon rozhodnutí soudu tím, že zcizil věc, které se takové rozhodnutí týká,

obžalovaný Miloš Hora

zosnoval, aby jiný podstatně ztížil výkon rozhodnutí soudu tím, že zcizil věc, které se takové rozhodnutí týká,

obžalovaný Leoš Král

umožnil, aby jiný podstatně ztížil výkon rozhodnutí soudu tím, že zcizil věc, které se takové rozhodnutí týká,

čímž spáchali

obžalovaný Jan Šinágl

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

obžalovaný Miloš Hora

přečin účastenství ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

obžalovaný Leoš Král

přečin účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzují se**obžalovaný Jan Šinágl**

podle § 337 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu 24 (čtyřicet) měsíců.

obžalovaný Miloš Hora

podle § 337 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu 24 (čtyřicet) měsíců.

obžalovaný Leoš Král

podle § 337 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu 24 (čtyřicet) měsíců.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se

Mgr. Jana Gavlasová, narozená 6. 12. 1970, bytem Západní 449, Chýně,

Helena Vondráčková, narozená 24. 6. 1947, bytem Sportovní 122, Řitka,

Martin Michal, narozený 1. 4. 1959, bytem Sportovní 122, Řitka, a

Bc. Petra Kubíková, narozená 17. 7. 1987, bytem Křivatcová 504/13, Praha – Zličín,

odkazují se svými nároky na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písm. b) trestního řádu se

obžalovaný **MgA. Jiří Vondráček**, narozený 7. 1. 1951 v Chrudimi, starobní důchodce, trvale bytem Dvouletky 2898/501, 100 00 Praha - Strašnice, doručovací adresa Kozinová 828/12, 102 00 Praha – Hostivař,

zprošťuje obžaloby

okresního státního zástupce v Kolíně ze dne 3. 7. 2023, číslo jednací 0 ZT 1/2020-218, která mu kladla za vinu, že

v blíže nezjištěné době počátkem roku 2019, na blíže nezjištěném místě, s úmyslem poškodit svou sestru, Helenu Vondráčkovou, i ostatní oprávněně a zmařit tak uspokojení jejich nároku na úhradu nemajetkové újmy ze strany povinného Jana Šinágl, protože jejich vzájemné rodinné vztahy jsou dlouhodobě vyhrocené, navedl svého známého, Jana Šinágl, aby prostřednictvím dobrovolné dražby vyvedl svůj nemovitý i movitý majetek, a svého známého Miloše Horu, tehdejšího jednatele společnosti Aukční Centrum Bussmark, s.r.o., IČ 27224163, požádal, aby tuto dražbu připravil a realizoval, načež Miloš Hora po předchozí domluvě s Janem Šináglem, připravil a zrealizoval dne 6. 3. 2019 dobrovolnou dražbu, konanou na pobočce společnosti Aukční centrum Bussmark, s.r.o., IČ 27224163, na adrese Bezručova 249, Český Brod, prostřednictvím které Jan Šinágl vyvedl svůj nemovitý i movitý majetek - konkrétně pozemek parcelní číslo 505 výměra 120 m² - zastavěná plocha a nádvoří, jejíž součástí je stavba k bydlení, čp. 335, v ulici Bratří Nejedlých, v obci Žebrák, okres Beroun a parcelní číslo 1167/2 výměra 1220 m² - zahrada, zapsané na LV č. 1037 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, pracoviště Beroun, v katastrálním území Žebrák, a to včetně kompletního vybavení těchto nemovitostí věcmi movitými a osobní automobil značky Ford Mondeo combi, registrační značky 9S7 8525, rok výroby 2000, barva šedá světlá - vše podléhající exekučnímu řízení, vedenému Exekutorským úřadem Praha-západ, soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, ve kterém byla nařízena dražba movitých věcí, na základě exekučního příkazu č. j. 191 EX 2164/17-207 ze dne 22. 11. 2018, dražební vyhláškou č. j. 191 EX 2164/17-268 ze dne 30. 1. 2019, která se měla konat dne 12. 3. 2019 a dále dražba nemovitých věcí na základě exekučního příkazu č. j. 191 EX 2164/17-51 ze dne 2. 5. 2017 a dražební vyhláškou č.j. 191 EX

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Ulrichová

2164/17-274 ze dne 12. 2. 2019, která se měla konat 19. 3. 2019, za účelem vymožení částky 789.889,76 Kč, kterou měly být uhrazeny pořádkové pokuty, uložené Janovi Šináglovi z důvodu nerespektování usnesení Krajského soudu v Praze č.j. 21 Co 218/2016 ze dne 27. 1. 2017 o nařízení předběžného opatření, včetně nákladů exekučního řízení, a to tak, aby došlo k vyvedení majetku Jana Šinágl a nemohly být uspokojeny nároky poškozených v celkové výši 1.094.462 Kč, plynoucí z rozsudku Okresního soudu v Berouně č.j. 6C 101/2016-396 ze dne 10. 8. 2018 a rozsudku Okresního soudu v Berouně č.j. 6C 101/2016-443 ze dne 9. 11. 2018, na základě kterých měl Jan Šinágl poškozeným Mgr. Janě Gavlasové, narozené 6. 12. 1970, uhradit nemajetkovou újmu ve výši 400.000 Kč a náklady řízení ve výši 41.579,50 Kč, Heleně Vondráčkové, narozené 24. 6. 1947 nemajetkovou újmu ve výši 400.000 Kč, Martinu Michalovi, narozenému 1. 4. 1959 nemajetkovou újmu ve výši 250.000 Kč a Bc. Petře Kubíkové, narozené 17. 7. 1987 náklady řízení ve výši 2.882,50 Kč, kdy tímto jednáním byla výše uvedeným poškozeným způsobena škoda v celkové výši nejméně 1.094.462 Kč,

tedy, že

vzbudil v jiném rozhodnutí, aby zmařil uspokojení svého věřitele tím, že zcizí svůj majetek a způsobí tímto činem značnou škodu,

čímž měl spáchat

přečin účastenství ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku k přečinu poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se

Mgr. Jana Gavlasová, narozená 6. 12. 1970, bytem Zápavní 449, Chýně,
Helena Vondráčková, narozená 24. 6. 1947, bytem Sportovní 122, Řitka,
Martin Michal, narozený 1. 4. 1959, bytem Sportovní 122, Řitka, a
Bc. Petra Kubíková, narozená 17. 7. 1987, bytem Křivatcová 504/13, Praha – Zličín,
odkazují se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písm. b) trestního řádu se

obžalovaná **Johana Tefrová**, narozená 10. 5. 1974 v Praze 2, zaměstnankyně společnosti ZZ TOP, s.r.o., trvale bytem Školní 36, 261 01 Příbram VIII,

zprošťuje obžaloby

okresního státního zástupce v Kolíně ze dne 3. 7. 2023, číslo jednací 0 ZT 1/2020-218, která jí kladla za vinu, že

Miloš Hora po předchozí domluvě s Janem Šináglem, připravil a zrealizoval dne 6. 3. 2019 dobrovolnou dražbu, konanou na pobočce společnosti Aukční centrum Busmark, s.r.o., IČ 27224163, na adrese Bezručova 249, Český Brod, prostřednictvím které Jan Šinágl vyvedl svůj nemovitý i movitý majetek - konkrétně pozemek parcelní číslo 505 výměra 120 m² - zastavěná plocha a nádvoří, jejíž součástí je stavba k bydlení, čp. 335, v ulici Bratří Nejedlých, v obci Žebrák, okres Beroun a parcelní číslo 1167/2 výměra 1220 m² - zahrada, zapsané na LV č. 1037 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, pracoviště Beroun, v katastrálním území Žebrák, a to včetně kompletního vybavení těchto nemovitostí věcmi movitými a osobní automobil značky Ford Mondeo combi, registrační značky 9S7 8525, rok výroby 2000, barva šedá světlá - vše podléhající exekučnímu řízení, vedenému Exekutorským úřadem Praha-západ, soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, ve kterém byla nařízena dražba movitých věcí, na základě exekučního příkazu č.j. 191 EX 2164/17-207 ze dne 22. 11. 2018, dražební vyhláškou č.j. 191 EX 2164/17-268 ze dne 30. 1. 2019, která se měla konat dne 12. 3. 2019 a dále dražba nemovitých věcí na základě exekučního

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Ulrichová

příkazu č.j. 191 EX 2164/17-51 ze dne 2. 5. 2017 a dražební vyhláškou č.j. 191 EX 2164/17-274 ze dne 12. 2. 2019, která se měla konat 19. 3. 2019, za účelem vymožení částky 789.889,76 Kč, kterou měly být uhrazeny pořádkové pokuty, uložené Janovi Šináglovi z důvodu nerespektování usnesení Krajského soudu v Praze č.j. 21 Co 218/2016 ze dne 27. 1. 2017 o nařízení předběžného opatření, včetně nákladů exekučního řízení, Jan Šinágl tedy zcizil veškerý svůj movitý i nemovitý majetek krátce před provedením dražeb soudním exekutorem, přičemž vydražitelem byla firma IMMO-Žebrák, s.r.o., IČ 07946759, se sídlem Palackého 660, Velim, která předmět aukce vydražila za částku 1.000.000 Kč, ačkoliv znalecký posudek, který byl pro účely exekučního řízení zpracován stanovil hodnotu předmětných nemovitostí, na částku 3.690.000 Kč, hodnota movitého vybavení nemovitostí byla stanovena na 300.000 Kč a hodnota osobního motorového vozidla na částku 8.000 Kč, celková hodnota vydraženého majetku byla tedy nejméně 3.998.000 Kč, avšak byl vydražen za cenu nepoměrně nižší než byla jeho obvyklá tržní cena, přičemž firmu IMMO-Žebrák, s.r.o., založil dne 1. 3. 2019 Leoš Král, na popud Miloše Hory, za jediným účelem, kterým bylo vydražení předmětných nemovitých i movitých věcí předem dohodnutým vydražitelem, firmou IMMO-Žebrák, s.r.o., se sídlem Palackého 660, Velim, IČ 07946759, která vydražila předmětné nemovitosti i s vybavením, kdy firma vydražitele byla založena 1. 3. 2019 s počátečním vkladem 100 Kč, jediným společníkem je IMMO investiční, s.r.o., IČ 04466080, se sídlem Palackého 660, Velim, jejíž jednatelkou je Johana Tefrová a jediným společníkem společnosti IMMO – Milovice, s.r.o., IČ 06655751, se sídlem Armádní 867, Milovice - Mladá, jejíž jednatelkou a současně jediným společníkem je opět Johana Tefrová, která po předchozí dohodě s Leošem Králem a Milošem Horou, dne 5.3.2019 založila bankovní účet č. 118368006/2700 u Unicredit Bank, a.s., na který téhož dne vložila v hotovosti částku 850.000 Kč a ze kterého dne 6. 3. 2022 Johana Tefrová odeslala platbu částky 790.000 Kč na bankovní účet soudního exekutora Mgr. Jana Beneše, jako úhradu exekuce sp. zn. 191 EX 2164/17, povinného Jana Šinágl, aby tak mohlo dojít k provedení dražby dobrovolné, přestože věděla, za jakým účelem a z jakého důvodu bude dražba konána, přičemž průběh předmětné dražby byl Milošem Horou předem naplánován a Janem Šináglem, Leošem Králem a Johanou Tefrovou odsouhlasen a realizován, a to tak, aby došlo k vyvedení majetku Jana Šinágl a nemohly být uspokojeny nároky poškozených v celkové výši 1.094.462 Kč, plynoucí z rozsudku Okresního soudu v Berouně č.j. 6C 101/2016-396 ze dne 10. 8. 2018 a rozsudku Okresního soudu v Berouně č.j. 6C 101/2016-443 ze dne 9. 11. 2018, na základě kterých měl Jan Šinágl poškozeným Mgr. Janě Gavlasové, narozené 6. 12. 1970, uhradit nemajetkovou újmu ve výši 400.000 Kč a náklady řízení ve výši 41.579,50 Kč, Heleně Vondráčkové, narozené 24. 6. 1947 nemajetkovou újmu ve výši 400.000 Kč, Martinu Michalovi, narozenému 1. 4. 1959 nemajetkovou újmu ve výši 250.000 Kč a Bc. Petře Kubíkové, narozené 17. 7. 1987 náklady řízení ve výši 2.882,50 Kč, kdy tímto jednáním byla výše uvedeným poškozeným způsobena škoda v celkové výši nejméně 1.094.462 Kč,

tedy, že

umožnila, aby jiný zmařil uspokojení svého věřitele tím, že zcizí svůj majetek a způsobí tímto činem značnou škodu,

čímž měla spáchat

přechín účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k přechínu poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se

Mgr. Jana Gavlasová, narozená 6. 12. 1970, bytem Západní 449, Chýně,

Helena Vondráčková, narozená 24. 6. 1947, bytem Sportovní 122, Řitka,

Martin Michal, narozený 1. 4. 1959, bytem Sportovní 122, Řitka, a

Bc. Petra Kubíková, narozená 17. 7. 1987, bytem Křivatcová 504/13, Praha – Zličín,

odkazují se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Ulrichová

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení bylo prokázáno, že se obžalovaní Šinágl, Hora a Král dopustili skutku popsaného ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný Jan Šinágl využil svého zákonného práva a odmítl k věci vypovídat. Namísto výslechu obžalovaného přečetl soud za splnění podmínek § 207 odst. 2 tr. řádu k důkazu protokol o jeho výslechu z přípravného řízení.
3. Obžalovaný **Jan Šinágl** vypověděl, že obž. Krále poznal při dobrovolné dražbě svého domu u obž. Hory. V kontaktu s obž. Králem po zrušení dobrovolné dražby soudem není, neví, kde se zdržuje. Obž. Tefrová spolupracovala s obž. Králem, v kontaktu s ní není. O existenci společnosti IMMO-Žebrák s.r.o. vůbec nevěděl. Částka 790 000 Kč byla zaplacená obž. Králem na základě dlužné částky sdělené exekutorským úřadem dne 5. 3. 2019, částka byla poukázána na účet soudního exekutora Mgr. Jana Beneše. Předpokládá, že peníze byly obž. Krále, resp. jeho společnosti. Když chtěl druhého dne vyzvednout zabavené věci z důvodu, že dlužná částka byla zaplacená, soudní exekutor mu věci odmítl vydat s tím, že nebyla zaplacená celá částka. Považuje za nestandardní, že při zastaveném domu se provádí exekuce movitých věcí, že exekutora zajímaly v podstatě počítače a pár soukromých levných věcí. Nevzpomíná si, zda platbu provedl přímo obž. Král nebo prostřednictvím pokynu jeho spolupracovnice obž. Tefrová. S požadavkem na zaplacení částky 790 000 Kč po provedení dražby ho nekontaktoval obž. Král ani obž. Tefrová. Částka 790 000 Kč nemohla být obž. Tefrové vrácena, neboť to bylo řešeno smlouvou. Nikdo ho nekontaktoval, jak má vypovídat. Není pravda, že by obž. Tefrové řekl, aby vypověděla, že jí peníze byly vráceny. Jednal v dobré víře zabránit nespravedlnosti a zachránit svůj dům. Nacházel se v situaci, kdy za svobodu slova a právo veřejnosti na informace mu hrozila ztráta domu. Dobrovolná dražba jako východisko z této situace ho nenapadla. Dal na radu obž. Vondráčka, který mu doporučil svého známého obž. Horu, že dobrovolná dražba je poslední možností, jak zachránit dům. Plně mu důvěřoval s tím, že jde o profesionála a dobrovolnou dražbou se mu v rámci zákonů podaří zachránit rodný dům. Účastníci dobrovolné dražby byli tři, a to obž. Král, obž. Hora a on. Obž. Hora byl dražebníkem a obž. Král dražitelem při dobrovolné dražbě. Před dražbou došlo k uhrazení dluhu u exekutora, který mu několik hodin před dražbou potvrdil výši dluhu. Pro jistotu byla částka o několik tisíc navýšena. Dokumenty nečetl, zběžně je prolétl a podepsal, nacházel se pod silným psychickým tlakem. Došlo pouze k exekuci movitého majetku bez jeho účasti, zabavené věci (pracovní počítače, rodinné památky) měly hodnotu cca 10 000 Kč při dluhu cca 900 000 Kč. Movité věci byly exekutorem vydraženy na veřejné dražbě, které se účastnil za Sodales Solonis z.s. jako jeho předseda, konečnou částku 16 000 Kč na místě zaplatil. Exekuce veškerého nemovitého majetku proběhla, v domě bydlí jako nájemník, novému majiteli platí 8 000 Kč měsíčně. Zbýlý výtěžek z dražby svého domu obdržel, insolvenční řízení bylo ukončeno. Logicky očekával i ukončení exekučního řízení. Nemůže splnit nesplnitelné, všechny články nařízené soudem k odstranění byly odstraněny, došlo ke zveřejnění video-omluvy na YouTube, Facebooku a Twitteru, žádného dalšího porušování platných zákonů si není vědom. Pro provedení dobrovolné dražby neměl písemný souhlas exekutora Mgr. Jana Beneše, řídil se pokyny dražebníka Hory. Nedošlo k odblokování nemovitosti na katastru nemovitostí. Dražebníka Horu zná, jezdil k němu na schůzky v souvislosti s dražbou. Obž. Král jako jednatel vydražitele společnosti IMMO-Žebrák s.r.o. pro něj byl do dobrovolné dražby zcela neznámá osoba. S obž. Tefrovou hovořil pouze jednou, nebo dvakrát telefonicky, chtěla vědět nějaké údaje, jinak je pro něj rovněž neznámou osobou. O společnosti IMMO-Žebrák s.r.o. do doby dražby nikdy neslyšel, nikdy se v ní neangažoval, pokud ví, již ani neexistuje. Unikla mu informace, že došlo ke snížení nejnižšího podání z částky 5 900 000 Kč na částku podstatně nižší, vysvětluje si to tak, že někdo měl zájem, aby obdržel co nejméně peněz. Vydražená částka byla rozdělena mezi ním, žalobci, soudním exekutorem a insolvenčním správcem. Tuší, že částku ve výši sedmi pokut uložených exekutorem obdržel stát. Obž. Král provedl úhradu částky 790 000 Kč v kanceláři obž. Hory na účet soudního exekutora Mgr. Beneše těsně před zahájením dobrovolné dražby. Jednalo se o finanční prostředky

obž. Krále, resp. jeho společnosti. Pokud ví, tak obž. Tefrová je jednatelkou společnosti, tak jí pověřil k provedení platby. Nevzpomíná si, jak bylo po dražbě naloženo s vydraženou částkou ve výši 1 000 000 Kč, byla zde dohoda mezi obž. Horou a Králem, kdy obdržel menší částku 20 či 30 tisíc Kč. Nevzpomíná si, zda mu byla předána na místě nebo později obž. Králem, který jej vezl domů. Momentálně nemá žádný nemovitý majetek. Pravomocné rozsudky Okresního soudu v Berouně sp. zn. 6 C 101/2016 byly naplněny, včetně zaplacení pokut a veřejných omluv. Obž. Horovi důvěřoval, ale po přečtení dražebních dokumentů hodnotí jeho chování jako lichvářské. Obž. Král na něj působil solidním dojmem. Obž. Vondráčka zná roky, přesně to říci nemůže, začalo to žalobami Agentury MM, tuší, že v roce 2009. Obž. Vondráček mu doporučil obž. Horu, předpokládal tedy, že se jedná o důvěryhodnou osobu. Obž. Vondráček mu sdělil kontakt, obž. Hora pak vymyslel postup vyvedení majetku prostřednictvím dobrovolné dražby v aukčním centru. Profit z dražby měli obžalovaní Král a Hora. Na realizaci dobrovolné dražby se podíleli obžalovaní Hora, Král a Tefrová.

4. Obžalovaný **MgA. Jiří Vondráček** vypověděl, že obvinění, že by chtěl způsobit své sestře Heleně Vondráčkové a Martinu Michalovi nějakou škodu, je úplně absurdní. S obž. Šináglem se zná asi 10 let. Bral ho jako každého dalšího novináře, nebyli kamarádi. Stýkají se, ať již kvůli autorům a interpretům nebo co se děje na poli práva. Byl 22 let předsedou Svazu autorů a interpretů, který pomáhá muzikantům, zpěvákům a interpretům, proto se stýká s různými novináři. Předsedou byl od roku 1999, nyní je 2 roky místopředsedou. Obž. Šinágl si mu stěžoval na činnost exekutora, že dostává nepochopitelné pokuty v neobvyklé výši. Neuměl mu poradit. Proto ho seznámil s obž. Horou, neboť ten mu mohl poradit, co s tím. Rozhodně nevymyslel dobrovolnou dražbu. O existenci dobrovolné dražby neměl tušení, nevěděl, co to je, jak funguje, proto naprosto popírá, že by někoho pověřil, aby nějakou dobrovolnou dražbu udělal. Co je dobrovolná dražba pochopil, až když měl jako svědek vypovídat k celé záležitosti, zeptal se svého známého, který je exekutor. Zdůraznil, že nikdy nemohl a nechtěl poškodit svou sestru. Jednou obž. Horu požádal, aby pomohl jeho kamarádovi, který měl nějaké problémy s exekucemi svého domu. Ví, že mu pomohl zcela podle zákonů, o dům nepřišel. Přišlo mu to normální, když ho požádal, aby se sešel s obž. Šináglem a zkusil mu poradit. Obž. Horu zná asi od roku 1995. Nenavštěvují se, jsou pouze známí. Věděl, že obž. Hora dělá dražby obrazů a aut, netušil, že dělá dobrovolné dražby. Od obž. Šinágla se dozvěděl, že je v exekuci. Obž. Šinágl mu řekl, že jsou to exekuce za to, že řekl, co říkat neměl. Šlo o pokuty exekutora, nebyl tam žádný věřitel, exekutor mu dával pokuty za to, že porušil rozhodnutí soudu, že nemá o něčem mluvit. Z příspěvků obž. Šinágla věděl, kdo je protistranou, zmínil se o nich tak, jak neměl, to bylo podstatou uložených pokut. Od obž. Šinágla věděl výši uložených pokut, byly to opakovaně stotisícové pokuty, poté se dozvěděl, že to bylo sedmkrát. Když spolu na začátku mluvili, byla to asi první nebo druhá pokuta. Obž. Šinágl mu říkal, že neví, co s tím, že exekutor mu ukládá pokuty na základě rozhodnutí soudu. Nedovedl mu poradit, ale řekl mu, že by mu mohl poradit obž. Hora. Obž. Šinágl nemluvil o svém majetku, když ho poslal za obž. Horou, šlo o pokutu. Obž. Šinágl mu řekl jen něco o tom, že přišel zásahem od exekutora o pracovní notebook, šel na exekutorskou komoru. Kromě notebooku se bál, že mu bude exekutor dávat další pokuty. Kromě notebooku nemluvil obž. Šinágl o tom, že by mu hrozila ztráta majetku, nic takového si nepamatuje. Neví, zda mu obž. Šinágl ukazoval nějaké listiny k exekuci, asi ne, nebyl k tomu důvod. Obž. Šinágl mu jednou volal, že se rozhodl využít toho, co mu nabízí obž. Hora. Tak byl rád, že je seznámil. Neměl žádnou představu, co by mohl obž. Hora ve věci udělat, vymyslet. Má pocit, že obž. Šinágl se snažil něco smazat ze svých internetových stránek, nekontroloval to. Obž. Šinágl mluvil o tom, že je součástí nějaké organizace ve Švýcarsku, že by mu mohl pomoci s placením pokut nějaký člověk. Když seznámil obž. Šinágla s obž. Horou, tak si nemyslel, že by obž. Hora dělal něco, co by dělat neměl, že by to bylo nelegální. Nepřišlo mu to ani poté, když byl seznámen s dobrovolnou dražbou, že by došlo k porušení zákona, když to bude dělat člověk, který to dělá celý život. Nebylo jeho úmyslem přispět k nějakému nelegálnímu postupu ve věci. Přivezl obž. Šinágla autem k obž. Horovi, oni se domlouvali, zda je možné problém obž. Šinágla vyřešit. Bylo to na nich, jak budou pokračovat. Rozhodně nezasahoval do toho, že by radil,

jak má obž. Hora udělat dobrovolnou dražbu. Dobrovolné dražby se neúčastnil. Myslí si, že na další schůzce už nebyl. Dozvěděl se o tom, jak se domluvili, ptal se na to. Obž. Hora říkal, že skuteční dobrovolnou dražbu dle zákona, je to jeho profese. Obž. Krále a obž. Tefrovou nikdy neviděl, dokumenty před ani po dražbě žádné neviděl.

5. Obžalovaná **Johana Tefrová** vypověděla, že obž. Vondráčka zná pouze z médií z dětství, obž. Šinágla nezná. Telefonicky spolu určitě nemluvili. Osobně zná asi 17 let obž. Krále, sem tam se vídali, když mohli, tak si pomohli. Obž. Král jí požádal, ať mu půjčí finanční obnos, myslí si, že 790 000 Kč, a ať založí účet. Sešli se spolu v bance, peníze měla ušetřené a něco od známých. Vyhověla mu, protože ho dobře zná. Neví, na co to potřeboval. Založila účet, domluvila se s obž. Králem, že jí to vrátí, až bude moct. Když se nic nedělo, tak účet asi po měsíci zrušila. V dobré vůli půjčila peníze někomu, koho dobře zná. Neví, co s penězi chtěl obž. Král udělat a je jí to jedno. Obž. Šinágla nezná, nyní ho vidí prvně. Obž. Horu nezná, nikdy se s ním nesešla. Peníze měla z ušetřených prostředků a od známých, jednalo se o kamarádku, rodinu, sourozence. Policii žádné dokumenty nepředkládala. Smlouvu o zápůjčce finanční hotovosti ve výši 850 000 Kč (č. l. 1008) podepsala se Šárkou Čornyjovou, jedná se o její dobrou kamarádku. Půjčila si od ní 850 000 Kč. Peníze jí poskytla v hotovosti, vložila si je na účet. Účet založila na své jméno, vložila na něj částku 790 000 Kč, potom si to řešili sami, asi obž. Král. Peníze z jejího účtu šly na účet, převod zařídil asi obž. Král, nezařizovala to. Dispoziční právo k účtu měla ona a obž. Král. Netuší, proč si obž. Král nezaložil účet na své jméno. Netuší, o co šlo, o jakou transakci. Nezakládala kromě účtu nic, ani žádnou společnost. IMMO-Žebrák s.r.o. nezakládala, neví o tom, že tato společnost byla založena. Paní Úlovcovou nezná. Po předložení plné moci (č. l. 778) vypověděla, že je možné, že paní Úlovcovou zná, je to již dlouhá doba. Nevěděla, že to ona založila IMMO-Žebrák s.r.o., bylo to asi její rozhodnutí. Ona je jednatelkou IMMO Investiční. Netuší, zda se s paní Úlovcovou zná obž. Král. Obž. Šinágla nezná, žádnou smlouvu s ním neuzavírala. Na dohodě o poskytnutí bankovního účtu (č. l. 558) není účet, co zakládala, toto si nepamatuje. Neví, zda je to její podpis, asi ne, nepamatuje si to, neví o tom. Na smlouvě o půjčce (č. l. 846) není na 100 % její podpis. Již si nepamatuje, proč vkládala na účet 850 000 Kč, když obž. Král chtěl 790 000 Kč. Neví o tom, že by se obž. Král účastnil dobrovolné dražby. Obž. Král jí 790 000 Kč zatím nevrátil. Ve složení peněz na účet nespátřovala nic nelegálního. Neúčastnila se žádné připravující schůzky na dražbu, ani samotné dražby, o této věci nevěděla. Neviděla žádné listiny ohledně dražby. Jen bylo domluveno sejít se a založit účet. Statutární orgán společnosti IMMO-Žebrák s.r.o. by měl být obž. Král, neví, kdo byl společníkem této společnosti. O existenci této společnosti se dozvěděla až z předvolání v této věci. S obž. Vondráčkem se nikdy nesešla.
6. Obžalovaný **Miloš Hora** vypověděl, že někdy v lednu 2019 ho telefonicky kontaktoval obž. Vondráček s tím, jestli by nepřijal obž. Šinágla ve věci exekuce jeho majetku a posoudil celou záležitost. To byla jediná věc, kterou obž. Vondráček tehdy udělal, že přivezl na schůzku obž. Šinágla. Po prostudování materiálů od obž. Šinágla dospěl k názoru, že soud v Berouně i konání exekutora jsou zákonné, akorát velmi tvrdé, na základě článku dát po sobě šest pokut po 100 000 Kč mu přišlo šokující. Obž. Šináglovi řekl, že se mu nejeví možná jiná varianta, než exekuci v plném rozsahu zaplatit a splnit všechny povinnosti z exekuce vyplývající. Zeptal se ho, zda má finanční prostředky na zaplacení exekuce, on řekl, že nemá, ale že má nějakého přítele ve Švýcarsku, který peníze poskytne. Sdělil obž. Šináglovi, že by mu připravil smlouvu o půjčce, zástavní smlouvu, popř. smlouvu o zajišťovacím převodu práva k nemovitostem, ale samozřejmě podmínka je splnit povinnosti. Pak mu řekl, že by bylo nejvýhodnější provést dobrovolnou dražbu, za předpokladu, že budou splněny povinnosti z exekuce vyplývající, tedy zaplacení před konáním dražby, vydražitelem by mohl být ten zmíněný Švýcar, který by obž. Šináglovi z této situace pomohl. Svou činnost směřoval k provedení dražby po splnění povinností povinného a tím pádem ochránit, resp. zachránit nemovitost. Následně se však ukázalo, že ten Švýcar v termínu není schopen ty finanční prostředky poskytnout, tak poprosil obž. Krále, jestli by obž. Šináglovi nepomohl a nepůjčil mu na zaplacení té exekuce. Obž. Král neměl žádné tušení, jak celá věc probíhá, měl jen poskytnout

prostředky a dražba měla sloužit k tomu, aby ochránila pohledávku obž. Krále vůči obž. Šináglovi, neboť nemovitost přechází do vlastnictví příklepem, tudíž v podstatě to byl jediný způsob, jak ochránit finanční prostředky. Následně byla dohoda taková, že obž. Král umožní obž. Šináglovi v té nemovitosti dále bydlet s tím, že obž. Šinágl zajistí částku ve výši 1 200 000 Kč a budou převedeny obchodní podíly společnosti Žebrák zpět na osobu obž. Šináglu, popřípadě na osoby, které určí. Tak se celá věc realizovala. Následně bylo podáno trestní oznámení na obž. Šináglu ve smyslu poškozování věřitele a obž. Šinágl předal policii zvukový záznam telefonického rozhovoru, ve kterém mu on sděluje průběh následujícího konání, tím se stal také obviněným. V mezidobí podala strana poškozených žalobu na neplatnost dražby, ve které uspěla. On to celé organizoval, nevyvíjí se z toho, vnímal to jako jedinou možnost, jak obž. Šináglovi pomoci. Obž. Vondráček a obž. Král jsou nevinní, protože o tom celém procesu v podstatě nevěděli, obž. Vondráček ho k ničemu nenaváděl, věci vůbec nerozuměl. Tu dražbu udělal na základě svých zkušeností, co měl za 30 let, provedl celkem 5 400 dražeb, tato byla jediná neplatná. Prováděl dražby, kde byly exekuce, s tím, že bylo zapláceno před konáním dražby. Existují na to judikáty, že ten postup je správný. Je přesvědčen, že vše bylo v souladu se zákonem, že pomohl obž. Šináglovi, aby nepřišel o nemovitost, která byla exekučně zabavena. Obž. Vondráček mu telefonoval, poté k němu v lednu nebo začátkem února přivezl obž. Šináglu. Obž. Šinágl přinesl veškerou dokumentaci k této pohledávce. O žádné jiné pohledávce vůbec netušil, kdyby tušil, tu dražbu by nikdy neudělal. Obž. Vondráček mu neříkal, jak má obž. Šináglovi pomoci, jak má postupovat. Obž. Vondráček má v kapele pana Kocmana, který měl velký problém s nemovitostí, jemu se podařilo celý ten proces zvrátit, takže obž. Vondráček věděl, že tomu rozumí, věděl, jakou práci dělá. Rozhodně neměl tušení, jakým způsobem se rozhodl tuto věc řešit. Pro tu dobrovolnou dražbu se rozhodl asi týden nebo 14 dní předtím, než byla uzavřena smlouva o provedení dražby. Bylo to později, než při prvním setkání s obž. Vondráčkem a Šináglem. Při další schůzce obž. Vondráček již nebyl, u dobrovolné dražby také nebyl, jen poprvé přivezl obž. Šináglu. Občas si s obž. Vondráčkem telefonují, určitě ho nějak informoval, ale nebylo to tak, že by ho naváděl nějakým způsobem k nějaké činnosti. Když uzavíral smlouvu o provedení dražby s obž. Šináglem, byli u toho jen pouze oni dva. Když udělal návrh, obž. Šináglu opět přivezl obž. Vondráček, protože obž. Šinágl nemá auto. Obž. Šináglovi vysvětloval každý detail té smlouvy. Obž. Šinágl tomu porozuměl. Potom tvrdil, že to nečetl. On s ním probíral každý bod a vysvětloval mu následující postupy. Ptal se ho, zda neexistuje víc než ta exekuce. On říkal, že neexistuje. Myslí, že obž. Šinágl je poctivý člověk, jen možná nezná některé ty souvislosti a není schopen se v nich orientovat. U tohoto vysvětlování obž. Vondráček asi byl. Vyrozumění o zahájení exekuce četl. Exekuce byla vedena ohledně úhrady pokut a příslušenství a jednak ohledně zákazu rozšiřovat článek, který napsal, a jeho pozdější výpady směrem k poškozeným. Ta druhá povinnost byla také splněna. Existuje čestné prohlášení obž. Šináglu, že nebude poškozené napadat způsobem, který mu soud předložil, to bylo splněno. Čestné prohlášení povinného mu stačilo, bylo zasláno i exekutorovi. Panu exekutorovi poslal dražební vyhlášku. Předpokládal, že kdyby byly jakékoli důvody, že by mu dal informace o tom, že s tím nesouhlasí a proč. Z jeho pohledu byla dobrovolná dražba legální. Pokud byla dražební vyhláška o dobrovolné dražbě vydána den před sepsáním smlouvy s obž. Šináglem, tak uvádí, že ta byla vydána v den, kdy byla smlouva s obž. Šináglem podepsána. Pokud je dražební vyhláška z 24. 1. a smlouva je z 25. 1., tak se připravovaly ty dokumenty dne 24. 1. a 25. 1. byla smlouva ověřena. Takže tam došlo asi k této chybě. Dražba proběhla asi 19. 3., možná to bylo 16. 3. Pokud je v protokolu o provedení dobrovolné dražby uvedeno datum 6. 3. 2019, tak to je tiskářská chyba. Termín si nepamatuje. Podle dražební vyhlášky se dá zjistit, kdy byl termín dražby, v ten den se konala. Pokud je tam uvedeno datum 6. 3., tak se toho dne konala. Pokud je v protokolu o provedení dobrovolné dražby uvedeno, že dražba se konala 5. 3., tak se jednalo o tiskářskou chybu. Aby se minimalizoval počet případných zájemců, doporučil obž. Šináglovi, že částka 5 900 000 Kč bude nejnižší podání. Hodnota dražených věcí byla dle posudků kolem 4 500 000 Kč nebo 5 000 000 Kč. Pokud to bylo necelé 4 000 000 Kč a o 2 000 000 Kč je vyšší nejnižší podání, tak to se nastavilo tak, aby obž. Šinágl nepřišel o střechu nad hlavou. Obžalovaný Král dostal dražební

vyhlášku, předával mu ji osobně. Určitě to bylo před konáním dražby. Obž. Král byl přímo i v Žebráku. Dražební vyhlášku a postup, jak se má chovat na dražbě, to vše mu sdělil. Obž. Král složil tu půjčenou částku plus do 1 000 000 Kč, to bylo zhruba 210 000 Kč. Pokud je uvedeno, že složil dražební jistotu 1 000 000 Kč, tak to je pravda, protože mu na tu dražební jistotu těch 790 000 Kč poskytl, takže 790 000 Kč plus 210 000 Kč činilo 1 000 000 Kč. Obž. Šináglovi poskytl půjčku 790 000 Kč. Tyto peníze byly poslány z účtu obž. Tefrové na účet exekutora. Proč podle účtenek podepsal, že složil 4x 250 000 Kč, tak proto, že je složil v hotovosti. 790 000 Kč poslal z účtu, těch 210 000 Kč bylo složeno v hotovosti. Těch 790 000 Kč mu půjčil, ale nebyl důvod na to uzavírat žádnou smlouvu, protože po konání té dražby peníze zase zůstaly u něj, v podstatě ta půjčka byla vrácena. Pokud jsou ve spise doklady na 4x 250 000 Kč, že obž. Král mu předal 4x 250 000 Kč, tak to platí, poskytl mu půjčku 790 000 Kč, on přinesl v hotovosti 210 000 Kč, dohromady to byl 1 000 000 Kč. Po skončení dražby si vzal zpátky 790 000 Kč, došlo k započtení závazků a pohledávek. Po dražbě byla sepsána smlouva o smlouvě budoucí, ve které se obž. Král za společnost Žebrák zavázal obž. Šináglovi převést obchodní podíly za předpokladu, že dostane částku 1 200 000 Kč s tím, že nemovitost bude bezplatně užívat obž. Šinágl. Stanovení částky 1 200 000 Kč, to byla dohoda mezi obž. Šináglem a obž. Králem. Obž. Šinágl nabízel více, o 400 000 Kč. Říkal mu, že peníze obž. Královi stačí, takto to bylo sepsáno, smlouvu o smlouvě budoucí nemá, mají ji obž. Šinágl a Král. Neví, zda ten den ještě něco jiného podepisovali, samozřejmě potvrzení o nabytí vlastnictví. Obžalovaný Král věděl, že nemovitosti mají daleko vyšší hodnotu než 1 000 000 Kč, říkal mu to. Vydražitelem věcí byl Žebrák s.r.o. Tato společnost vznikla účelově na nákup této nemovitosti. Doporučil obž. Královi, aby ten majetek byl ve společnosti s tím, že by se následně prodávaly obchodní podíly, nikoli nemovitost, aby se ušetřilo na dani z převodu nemovitosti. Společnost IMMO-Žebrák založil obž. Král, nebyl u toho, ví, že ji založil podle výpisu z obchodního rejstříku. Obž. Král to prezentoval tak, že je jednatelem té společnosti, předpokládal, že i on vlastní těch 100 % obchodního podílu. Neví, kdo je společníkem společnosti IMMO-Žebrák. Komunikoval s obž. Králem, obž. Krále a Tefrovou bral jako jednu množinu. Znal obž. Krále, obž. Tefrovou viděl asi třikrát, ale při jiných akcích, ne ohledně dražby této nemovitosti. Obž. Král říkal, že peníze budou poskytnuty z účtu obž. Tefrové. V souvislosti s případem obž. Šinágla nemluvil s obž. Tefrovou, jen připravoval smlouvu o půjčce, která byla vázána přímo na ten akt zaplacení exekuce. Netuší, odkud se vzaly peníze na účtu obž. Tefrové. Poprosil obž. Krále, aby poskytl půjčku obž. Šináglovi, neměl informaci, jakým způsobem byly sehnány peníze. Domníval se, že obž. Král a obž. Tefrová jsou nebo byli partneři. Vnímá je jako jednotku, to asi na základě toho, jak se k sobě chovali, obž. Krále viděl, obž. Tefrovou ne. O dohodě o poskytnutí bankovního účtu s obž. Tefrovou nic neví. Dohodu o poskytnutí bankovního účtu k úhradě exekuce uzavřenou mezi obž. Tefrovou a obž. Šináglem vypracoval, předal ji obž. Šináglovi a obž. Tefrové. Tu neviděl, asi to předal obž. Královi, aby to zajistil, už si to nepamatuje. Podle data byla podepsána 6. 3. Smlouvu o půjčce také vypracoval, předal ji asi obž. Královi, který zajistil podpis obž. Tefrové, obž. Šinágl ji podepisoval na místě. Myslí si, že listiny se k němu dostaly následující den. Náklady dobrovolné dražby byly 100 000 Kč, bylo to uvedeno i ve smlouvě o provedení dražby. Po provedení dražby došlo k zápočtům závazků a pohledávek, obž. Šinágl dostal rozdíl mezi půjčkou a cenou dosaženou vydražením, tedy 210 000 Kč. Když dle dokladů vyplátilo Aukční centrum Bussmark částku 1 129 000 Kč obž. Šináglovi, tak to určitě nebylo vyplaceno, nemohlo být. Tam se potom započítávaly ty pohledávky, dostal 129 000 Kč a zaplatil za tu dražbu 100 000 Kč. Neví, proč je tam částka 129 000 Kč. I když jsou výdajové pokladní doklady na 1 129 000 Kč, tak tam došlo k zápočtu závazků a pohledávek, tuto částku mu tedy nevyplátil, protože došlo k zápočtům. Šestiměsíční lhůtu pro zpětný odkup nemovitosti stanovil obž. Šinágl. S obžalovaným Šináglem to má vypořádané, ohledně této dražby si nic nedluží. Obžalovaný Královi a Tefrové už nic nedluží. Dražba byla prohlášena za neplatnou, obž. Šinágl požádal soud o zahájení insolvenčního řízení, do toho se přihlásil Žebrák se svoji pohledávkou, ta byla, pokud ví, vyplacena insolvenčním správcem, stejně jako byly vyplaceny následně i částky na nemajetkovou újmu poškozeným. Obž. Tefrová se do insolvenčního řízení nepřihlásila. Fyzicky si obž. Šinágl odnesl

několik desítek tisíc po skončení dražby. Obž. Šinágl věděl o oprávněnosti licitátora snížit vyvolávací cenu, že vyvolávací cena bude snížena na 1 000 000 Kč, to musí to být uvedeno ve smlouvě. Není to uvedeno v dražební vyhlášce, to se neuvádí. Dochází k tomu, jestliže není dosaženo nejnižšího podání a ta možnost je, tak pak licitátor sníží nejnižší podání na částku, která je uvedena ve smlouvě. Žádní jiní účastníci dražby nebyli, jen obž. Král. Když dáte do dražební vyhlášky snížení nejnižšího podání, tak nikdo přece nepůjde na nejnižší podání. Tak to zkrátka bylo stanoveno, že tato částka nebude zveřejněna. Lze říci, že to byl způsob, jak eliminovat zájemce o dražbu. Obrátil se na obž. Krále, protože v té době s ním řešil obchodní případ. Zprvu se mu do toho nechtělo, tak mu řekl, že mu garantuje, že o své peníze přijít nemůže. Nakonec svolil, že půjčku poskytne. Dražbu bylo nutno konat z toho důvodu, aby se zajistily peníze pro obž. Krále a Tefrovou. Varianta o zástavní smlouvě byla nasnadě, ale její účinnost vzniká až vkladem, kdežto u dražby v případě přechodu vlastnictví v okamžiku příklepu. Prostředky obž. Krále mohlo ohrozit cokoli, jakýkoli zájem třetích osob do toho vstoupit. Stejně jako banka neposkytne půjčku, pokud nemá zapsané právo v katastru nemovitostí. Tady to nešlo udělat tak, že by bylo zapsáno zástavní právo v katastru nemovitostí předtím, než byla půjčka poskytnuta. Vůbec nevěděl o dalších problémech obž. Šinágla. Zástavní právo nešlo vložit do katastru před poskytnutím půjčky, neví, co mohlo ohrozit finanční prostředky obž. Krále. Má středoškolské vzdělání v oboru stavebnictví. Ověřoval, zda obž. Šinágl nemá další pohledávky. Jediná možnost z veřejně dostupných zdrojů byl výpis z katastru nemovitostí, kde byla uvedena exekuce, žádné jiné omezení tam nebylo. Dotazoval se obž. Šinágla, zda někde dále nedluží. Prohlásil, že jiný závazek neexistuje. Prohlášení obž. Šinágla je ve smlouvě o provedení dražby i v dražební vyhlášce, tam byla podmínka pro provedení dražby plné zaplacení a splnění všech závazků povinného. O ničem jiném nevěděl. Kdyby to tušil, dražbu by nikdy neudělal. Kdyby se v průběhu toho měsíce dozvěděl, že existuje nějaký jiný závazek, od dražby by upustil, ale žádnou informaci od nikoho nedostal. Dražební vyhlášku posílal ze zákona i exekutorovi, ani ten neměl žádnou povědomost o nějaké další pohledávce. Byl přesvědčen, že tím způsobem, který kompletně vymyslel, tedy že dojde k úhradě exekučované částky splněním závazku povinného, kdy ten cíl byl splněn, tak jakmile by obž. Šinágl zaplatil částku ve výši 1 200 000 Kč společnosti Žebrák, automaticky by se na něj převedly podíly společnosti Žebrák, tím pádem by všichni zúčastnění byli spokojeni. Nikdy ho obž. Vondráček nenaváděl k nekalostem vůči poškozeným. Nikdy by nesouhlasil s tím, aby došlo k nějakému poškození vůči poškozené Vondráčkové. S obž. Vondráčkem se znají 25 let, je čestný, skromný člověk. Nedával mu návod, jak má udělat dobrovolnou dražbu. Jen přivezl obž. Šinágla s tím, jestli by se s tou exekucí dalo něco dělat, že vznikla na základě pokut, které dostal na základě zveřejnění informací. To bylo celé, jiný podíl na věci neměl. Obžalovaný Tefrová a Král ho nenaváděli k tomu, aby poškozoval věřitele, o jiných věřitelích nevěděli. Těch 790 000 Kč skutečně dostal exekutor, poslala se i určitá rezerva. Když byla dražba provedena, tak exekutor tvrdil, že chybí ještě 5 000 Kč, přestože jím stanovená částka byla na účet i s rezervou zaslána. Exekutor z peněz zaplatil pokuty obž. Šinágla, nechal si z toho své náklady a odměnu, tím byly ty peníze vypořádány. Exekuci nezrušil, přestože ten den, kdy obž. Šináglovi sdělil výši pohledávky, následně na jeho dotaz sdělil, že nebyla zaplacená zcela, a to by byl důvod pro neplatnost dražby, ale exekutor nepodal návrh pro neplatnost dražby. Záznam o tom, jak exekutor tu částku potvrzuje, je uveden ve spise.

7. Obžalovaný **Leoš Král** vypověděl, že uvedenou dražbu objevil na internetu. Obž. Horu ani obž. Šinágla předtím neznal, byla to pro něj ryze obchodní záležitost. Zarazilo ho, že v dražební vyhlášce byla hodnota nemovitosti vyčíslena znaleckým posudkem na 3 500 000 Kč a vyvolávací cena byla stanovena na 5 900 000 Kč. Dražebníkem Horou mu bylo sděleno, že se výsledná cena může změnit podle toho, jak se dražba bude vyvíjet, kolik se přihlásí zájemců do dražby. To mu nepřišlo nepravděpodobné, již se několika dražeb účastnil a stalo se, že vyvolávací cena byla přemrštěná, a když nikdo jiný nepřišel, výsledná cena byla jiná. Chtěl prohlídku nemovitosti, viděl ji ovšem jen zvenku. Vycházel z posudku znalce nemovitostí, v ten daný moment mu to přišlo dostačující, na nemovitost v dané lokalitě. Když projevil o dražbu zájem, tak mu bylo obž. Horou sděleno, že je tam nějaká exekuce, kterou je potřeba vyplatit. Nemohl se přihlásit do dražby jako fyzická osoba,

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Ulrichová

protože měl ještě nějaké nezaplacené pohledávky. Požádal proto obž. Tefrovou, aby založila společnost IMMO-Žebrák s.r.o., on se stal jednatelem. Tato společnost si měla založit v bance účet, aby mohla vyrovnat pohledávku obž. Šinágla vůči exekutorskému úřadu. V bance UniCredit Bank jim nevyšli vstříc, tak musel ukecat obž. Tefrovou, aby založila soukromý účet, protože jemu to okolnosti nedovolovaly. Z tohoto důvodu ona byla nechtěně zatáhnuta do celého procesu a neměla s tím od začátku do konce vůbec nic společného. Ze soukromého účtu obž. Tefrové byla odeslána částka 790 000 Kč, aby byla vyrovnána exekuce obž. Šinágla, poté byla zahájena samotná dražba. Jako jistina dražby byla společností IMMO-Žebrák s.r.o. jeho prostřednictvím složena částka 1 000 000 Kč, kterou do dnešního dne neviděl. Když si vzpomene na samotný proces v té dražební síni, tak obž. Šinágl ze zoufalosti přiběhl s nějakým papírkem, kde byla napsána nějaká částka, dále s nahrávkou, kde nebylo věrohodně popsáno, kolik se má exekutorovi vyplatit. Probudily se v něm pochybnosti, chtěl odejít z dražební síně, načež obž. Šinágl a Hora na něj zaklekl, že pokud odejde, že peníze nikdy v životě neuvidí. Ze zoufalství se té samotné dražby účastnil, pokračoval přesto, že s tím v ten moment nesouhlasil a rozhodl se na místě, že tu dražbu dělat nechce. Peníze dodnes nemá zpět. Uvedenou částku si rozpůjčoval od známých, bral to jako investiční příležitost. Sice byla podepsaná smlouva, že obž. Šinágl si to odkoupí zpět, ale to mu přišlo nevěrohodné, protože obž. Šinágl neměl nikdy peníze, tak mu bylo jasné, že pokud by ta dražba proběhla skutečně až do konce, tak že by dotyčnou nemovitost neměl z čeho vyplatit. Byla tam pouze otázka toho, že by člověk byl ochoten tam nechat obž. Šinágla dožít. Pak katastrální úřad vlastnictví prostřednictvím dražby nezapsal, načež obž. Hora usoudil, že je to protiprávní, že musí začít podávat žaloby, naváděl ho, kam se všude ta žaloba bude podávat, že má zaplatit soudní poplatky, že on je klidně zaplatí za něj, ale že zrovna nemá u sebe peníze, takže jeho společnost, do které prostředky vložil a za kterou jednal, to stálo další výdaje. Ty finanční prostředky účetně vložil do společnosti, byl udělaný zápočet, že obž. Tefrová k tomu poskytla svůj soukromý účet založený u UniCredit Bank. Jak již řekl na začátku, v dražebních procesech jsou možné absolutně zvrácené postupy, nahodilé situace, proto se účastnil dražby, kde odhad nemovitosti byl necelé 4 mil. Kč, a dražila se za necelých 6 mil. Kč. U dražby je výhoda, že když se vyvíjí nepředpokládaným směrem, může člověk odejít pryč, na tom mu nepřijde nic divného. Vyčkával, jak se situace bude vyvíjet. Nejnižší podání bylo 5 900 000 Kč. Vycházel z posudku znalce, kde byla nemovitost oceněna na 3 500 000 Kč. Měl představu, že pokud výsledná přiklepnutá cena skončí okolo 3 000 000 Kč, tak tu částku bude akceptovat. Myslí, že do té doby vydražil tři nemovitosti. U obž. Hory nedražil. Nepamatuje si, zda dříve dražil jako fyzická osoba nebo za společnost. Obž. Hory poprvé viděl až v souvislosti s dražbou, navštívil ho několikrát v Českém Brodě. Dopředu nevěděl, co se stane, když nebude nejnižší podání, na jakou částku se sníží. Částka 790 000 Kč byla složena na účet obž. Tefrové a 210 000 Kč přivezl hotově do dražební síně, plus asi 100 000 Kč na poplatky okolo dražby, která neproběhla. Snažil se získat vložené prostředky zpátky, dodnes se to nepovedlo. Založení společnosti IMMO Žebrák vymyslel on, společnost založila obž. Tefrová, kterou o to požádal, protože měl nedoplatky vůči různým subjektům v podobě exekucí, takže by o společnost přišel. Společníkem společnosti byla IMMO Investiční, kde byla jednatelka obž. Tefrová, požádal ji o to. Byla mu obchodně zavázaná z dřívějších dob. S obž. Tefrovou měl na jaře 2019 pracovní vztah, jedno období měli společnou kancelář, je pravděpodobné, že v roce 2019. Děti s obž. Tefrovou nemá. Částku 790 000 Kč na účet skládala obž. Tefrová. Něco si půjčila, něco měl od známých. Paní Čornyjovou nezná. Je možné, že si obž. Tefrová půjčila od této paní 850 000 Kč. V tu dobu to musel vědět, detaily si již nepamatuje. Peníze od této paní dala na účet obž. Tefrová. Prezentoval to jako úžasnou investiční příležitost. Zvraty na dražbách jsou nepředvídatelné, je to o tom, kolik přijde zájemců. Kdyby přišlo 150 lidí, dražby by se neúčastnil. Obž. Tefrové říkal, že bude dražena nemovitost. Neví, zda jí ukazoval dražební vyhlášku. Podrobnosti o dražbě jí neříkal. Kromě 790 000 Kč mu nedávala žádné další peníze, ty zajistil sám. Nemusel jí přesvědčovat, byla mu zavázaná. Šlo o investici do nemovitosti, stačila ji tato informace. Nebavili se přesně o tom, kdy se jí peníze vrátí. Musel peníze shánět jinde, když chtěla vrátit peníze paní Čornyjové, aby se půjčka vrátila, když dražba nedopadla. Nevybavuje si, zda obž. Tefrové předával nějaké peníze. Tuší, že

obž. Tefrová vrátila půjčku paní Čornyjové, ale přesně to potvrdit nemůže. Peníze musel shánět z jiných zdrojů, předal je obž. Tefrové. Už si nevybavuje, zda to bylo 790 000 Kč nebo 850 000 Kč. Myslí si, že kromě jeho a obž. Hory na dražbě nikdo další nebyl. Nevybavuje si, že by se obž. Hora viděl s obž. Tefrovou ohledně této akce. Nevzpomíná si, že by spolu telefonovali. Neví o tom, že by obž. Tefrová byla v osobním nebo telefonickém kontaktu s obž. Šináglem. Pokud ho obž. Hora bral jako jednotku s obž. Tefrovou, byla to vyloženě jeho akce, ona do toho byla namočená nechtěně, ze závazků vyplývajících vůči jemu. Chtěla vyrovnat jeho pomoc. Neví, kdo poslal peníze na účet exekutora. Je možné, že mu obž. Tefrová poskytla dispoziční právo k účtu. Je to více jak pět let zpět, již si to nepamatuje. Pokud podle zprávy banky měla podpisové právo jen majitelka účtu, není schopen si to vybavit. Instrukce ohledně přeposílání peněz mu dal obž. Hora. Nepamatuje si okolnosti a detaily, proč je ve smlouvě o budoucím prodeji obchodních podílů IMMO Žebrák částka 1 250 000 Kč, kdo tuto částku stanovil. Přistupoval k tomu tak, že obž. Šinágl tu částku stejně nikdy nevyrovná, takže to bylo jedno. Žil v přesvědčení, že nemovitost skoro za 4 000 000 Kč vydražil za 1 000 000 Kč. Nevybavuje si, proč je ve smlouvě o budoucím prodeji datum 7. 9. 2019. Kdyby tam bylo datum druhý den po dražbě, tak by to bylo přinejmenším prapodivné, asi to mohla být šestiměsíční lhůta, když dražba probíhala 6. 3., tak zářijové datum vychází. Nepamatuje si, kdo lhůtu stanovil. Nepamatuje si, kdo sepisoval smlouvu mezi obž. Tefrovou a Čornyjovou, je možné, že ji sepisoval on. Obž. Tefrová si zakládala nový účet u banky proto, že od obž. Hory dostal informaci, že exekutor má účet u stejné banky a aby dražba mohla proběhnout, tak musí dojít k úhradě závazku obž. Šináglu. Exekutorský úřad měl účet u UniCredit Bank, museli nuceně založit účet u stejné banky, platba proběhla v řádu minut. Dohodu o poskytnutí účtu obž. Tefrovou obž. Šináglu musel minimálně vidět, když byl účastníkem dražby. Nepamatuje si, kdo ji vytvořil, ani zda ji obž. Tefrová podepsovala. Není schopen si vybavit, zda ji mohl donést obž. Tefrové, aby ji podepsala, jak říkal obž. Hora. Dokumentů ohledně této dražby byl celý šanon, detaily o dokumentech, který byl kdy sepsán a podepsán, si opravdu nepamatuje. Nepamatuje si, zda viděl smlouvu o půjčce mezi obž. Tefrovou a obž. Šináglem, zda ji obž. Tefrová podepsala. Dražební jistina byla stanovena na částku 1 000 000 Kč. Zaplatil 210 000 Kč v hotovosti, zbytek byl zápočet 790 000 Kč, které se posílaly na účet exekutorského úřadu. Zápočet musel dělat obž. Hora, nikdo jiný tam nebyl. Nepamatuje si, zda se nemá dražební jistina skládat v hotovosti, není úplný znalec dražební problematiky a postupů. Pokud by v dražbě neuspěl a nemovitost nevydražil, tak vrátit peníze obž. Tefrové od obž. Šináglu by musel obž. Hora za společnost Busmark, s.r.o. Pokud by v dražbě neuspěl, tak by uspěl někdo jiný a měl by prostředky na to je vrátit. Peníze by měl vrátit někdo ze společnosti Busmark, s.r.o. Žil v povědomí, že ty prostředky skládá dražební firmě Busmark, s.r.o., tak proto by je měl vrátit někdo z této společnosti. Obž. Horou mu bylo řečeno, aby to tak udělal, dostal potvrzení. Kdyby získal nemovitost obž. Šináglu do vlastnictví, tak jedna z možností byla, nechat tam pana Šináglu dožít nebo mu nabídnout nějaké jiné bydlení a nemovitost prodat. Do detailů si nepamatuje, zda měli mezi sebou s obž. Tefrovou nějaké finanční závazky nebo pohledávky v té době. Neví, zda se účastnil i jiné dražby v aukčním centru u obž. Hory, je to možné. Myslí si, že před dobrovolnou dražbou obž. Horu neviděl, že ho viděl poprvé při této dražbě. Museli se minimálně potkávat a komunikovat ohledně této dražby. Musel získat nějaké informace, jak bude dražba probíhat, co je to za dům. Snažil se z obž. Hory dostat informaci, kolik osob se dražby bude účastnit. Dostal informaci, že se to dopředu nikdy nedá predikovat a i kdyby tu informaci měl, že ji nesmí poskytnout. Obž. Šináglu viděl poprvé až v té dražební síni. S obž. Vondráčkem nikdy nejednal, dnes ho vidí poprvé. Nevěrohodnost dražby byla až v dražební síni, byla způsobena tím, jakým způsobem obž. Šinágl získal informace o vyplacení té konečné částky exekuce. To bylo něco příšerného. Chtěl vstát a odejít. Nepamatuje si přesné detaily, ani s sebou neměl nahrávací zařízení, to byla chyba. Obž. Šinágl přišel s papírkem, na kterém byla napsána částka, která se má zaplatit. I když se mu to zdálo nevěrohodné, k pokračování ho přesvědčila zoufalost, aby nepřišel o peníze, což se dozvěděl na místě od obž. Hory, na základě toho v dražbě pokračoval. Do akce investoval více jak 1 000 000 Kč. To bylo v den dražby, pak následovaly poplatky po dražbě. Ohledně dražby k datu dražby to byla částka 1

000 000 Kč. Tuto investici považuje za zmařenou. Když se potom ptal obž. Šinágla, zda je ochoten tu částku vyrovnat z jiných zdrojů, tak mu odpověděl, že až vyhraje v loterii. Pohledávku by měl mít za Aukčním centrem Bussmark, s.r.o. Dozvěděl se, že je převedeno údajně na nějakého bílého koně, pohledávka je pro něj nedobytná, nejlepší řešení je více se tím nezabývat. Pokud uvedl, že měl vynaložit peníze na poplatky u soudu, tak ví, že probíhalo něco u soudu v Praze 5, žaloba na určení vlastnictví, přesně si nevybavuje. Pamatuje si, že tam přišel obž. Šinágl a advokátka strany, která se té nemovitosti domáhala, o těch vztazích do té doby neměl tušení. Šel tam jako jednatel za společnost IMMO-Žebrák, ta byla účastník řízení. Počítal i s variantou, že by nemovitost za nějakých podmínek musel převést zpět na obž. Šinágla podle smlouvy o převodu podílu, pokud by vyrovnal obž. Šinágl pohledávku. Potom se o obž. Šináglu dozvídal, co je zač, proč to celé vzniklo, byla to pro něj nevěrohodná osoba, kde by vzal 1 200 000 Kč. Vycházel z jemu dostupných informací. Když ho vyděsilo, že obž. Šinágl přinesl na papírku napsané informace o pohledávce, udělalo to na něj v ten moment takový dojem, že by mohl přijít o jistinu. Pokud je mu sděleno, že si může vzít jistinu zpět a nezúčastnit se dál dražby, tak na něj to udělalo ten dojem, když mu řekli, že může o ty prostředky přijít. Nedošlo mu to v tu chvíli, nevyhodnotil informaci. Lze říci, že se spletl. Má tušení, že od obž. Hory dostal informaci, že měl přihlašovat pohledávku za společnost IMMO-Žebrák do insolvenčního řízení obž. Šinágla. Dozvěděl se, že pohledávka byla přihlášená špatně, nemohla být tedy uspokojena. Je možné, že obž. Hora půl roku předtím pro něj dělal dražbu nemovitosti Žlutá Sova, ale už si okolnosti ani časovou posloupnost nepamatuje. Nepamatuje si, zda se znali před touto dražbou dobře. Žije v domnění, že se znají od této dražby, jestli tam proběhlo něco potom, opravdu si to již nevybavuje. (Obž. Hora k výpovědi obž. Krále uvedl, že dražba Žluté sovy byla asi 3-4 měsíce před touto dražbou). Z té přihlášené pohledávky IMMO-Žebrák nebylo nikdy plněno, nepamatuje si, zda byla postoupena. Přestal se o to zajímat, když vyplynulo, že pohledávka je nedobytná. Neví, kdo je současný jednatel IMMO-Žebrák, on to není. Kdyby se naplnily podmínky té smlouvy o zpětném odkupu na obž. Šinágla, co by považoval za přínos tohoto obchodu, tak v té smlouvě o zpětném odkupu byla stanovena částka 1 250 000 Kč, tak by to byla čtvrtina investice, což si myslí, že pro běžný obchod je dostatečná marže.

8. Z usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 29. 3. 2016, č. j. 6 C 101/2016-37, bylo zjištěno, že návrh na nařízení předběžného opatření, jímž se žalovanému – obžalovanému Šináglu ukládá povinnost zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že mezi žalobkyní – poškozenou Mgr. Gavlasovou a žalobcem – poškozeným Michalem probíhala či probíhá milostná či sexuální korespondence a zdržet se zveřejňování textů či jejich částí, který by takto byly označovány či charakterizovány, ať už názvem nebo obsahem, zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že žalobce – poškozený Michal vedl milostnou či sexuální korespondenci s více ženami a jednou z těchto žen je také žalobkyně – poškozená Bc. Kubíková a zdržet se zveřejňování textů či jejich částí, které by takto byly označovány či charakterizovány, až už názvem či obsahem, zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že žalobce – poškozený Michal je otcem nezletilého dítěte žalobkyně – poškozené Mgr. Gavlasové a zdržet se jakýchkoli zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně a zveřejňování tvrzení či spekulací o soukromém životě a rodině žalobkyně, zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že žalobce – poškozený Michal podvádí žalobkyni – poškozenou Vondráčkovou s jinými ženami a tvrzení a spekulací o jejich totožnosti, a dále jímž se žalovanému – obžalovanému Šináglu ukládá povinnost do 24 hodin od doručení tohoto předběžného opatření odstranit ze svých stránek www.sinagl.cz z textu ze dne 10. 3. 2016 pod názvem „AMM: Lži, sex a prachy“ ve výroku vymezené části, se zamítá.
9. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2017, č. j. 21 Co 218/2016-94, bylo zjištěno, že usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 29. 3. 2016, č. j. 6 C 101/2016-37, se v části, jíž bylo rozhodnuto o zdržovacích nárocích žalobců, na základě odvolání žalobců mění tak, že žalovaný – obžalovaný Šinágl je povinen: a) zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že mezi žalobkyní – poškozenou Mgr. Gavlasovou a žalobcem – poškozeným Michalem probíhala či probíhá milostná či sexuální korespondence a zdržet se zveřejňování textů či jejich částí, který by takto byly

označovány či charakterizovány, ať už názvem nebo obsahem; b) zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že žalobce – poškozený Michal vedl milostnou či sexuální korespondenci s více ženami a jednou z těchto žen je také žalobkyně – poškozená Bc. Kubíková a zdržet se zveřejňování textů či jejich částí, které by takto byly označovány či charakterizovány, až už názvem či obsahem; c) zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že žalobce – poškozený Michal je otcem nezletilého dítěte žalobkyně – poškozené Mgr. Gavlasové a zdržet se jakýchkoli zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně a zveřejňováním tvrzení či spekulací o soukromém životě a rodině žalobkyně; d) zdržet se tvrzení či spekulací o tom, že žalobce – poškozený Michal podvádí žalobkyni – poškozenou Vondráčkovou s jinými ženami a tvrzení a spekulací o jejich totožnosti.

10. Z pověření Okresního soudu v Berouně ze dne 27. 4. 2017, č. j. 4 EXE 4/2017-15 (sp. zn. exekutora 191 EX 2164/17), soud zjistil, že v exekuční věci oprávněných Mgr. Jany Gavlasové, Bc. Petry Kubíkové, Martina Michala a Heleny Vondráčkové proti povinnému Šináglovi byl vedením exekuce pro nepeněžitě plnění oprávněných dle exekučního titulu, usnesení Krajského soudu v Praze, č. j. 21 Co 218/2016-94 ze dne 27. 1. 2017, vykonatelného dne 9. 3. 2017, pověřen Mgr. Jan Beneš, soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha-západ.
11. Z vyrozumění o zahájení exekuce ze dne 2. 5. 2017, č. j. 191 EX 2164/17-44, bylo zjištěno, že soudní exekutor Mgr. Jan Beneš vyrozumívá o tom, že byla zahájena exekuce ve věci oprávněných Mgr. Jany Gavlasové, Bc. Petry Kubíkové, Martina Michala a Heleny Vondráčkové proti povinnému – obžalovanému Šináglovi podle vykonatelného usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2017, č. j. 21 Co 218/2016-94 k vymožení nepeněžitě povinnosti a uspokojení nákladů oprávněného v exekučním řízení a nákladů exekuce. Z poučení mj. plyne, že nerozhodl-li exekutor podle § 44 odst. 4 EŘ jinak, nesmí povinný po doručení vyrozumění nakládat se svým majetkem včetně nemovitých věcí. Obž. Šináglovi bylo vyrozumění doručeno dne 9. 5. 2017.
12. Z exekučního příkazu vydaného dne 2. 5. 2017 soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, Exekutorský úřad Praha – západ, č. j. 191 EX 2164/17-51, v exekuční věci oprávněných Mgr. Jany Gavlasové, Bc. Petry Kubíkové, Martina Michala a Heleny Vondráčkové proti obžalovanému Šináglovi jako povinnému bylo zjištěno, že byla nařízena exekuce prodejem nemovitých věcí povinného, zapsaných na LV 1037 pro obec Žebrák u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Beroun, a to pozemku parc. č. st. 505 o výměře 120 m² (zastavěná plocha a nádvoří), jehož součástí je stavba č. p. 335 Žebrák, a pozemku parc. č. 1167/2 o výměře 1 220 m² (zahradu), vše v obci a katastrálním území Žebrák. Povinnému se mj. zakazuje, aby označené nemovité věci převedl na jiného, zatížil je a jakkoli jinak s nimi nakládal. Úkon, kterým by povinný tento zákaz porušil, je neplatný. Exekuční příkaz byl vydán za účelem vymožení pohledávky oprávněného s příslušenstvím, a to nákladů oprávněného v exekučním řízení a nákladů exekuce. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 5. 2017, kdy bylo doručeno obž. Šináglovi.
13. Z exekučního příkazu vydaného dne 2. 5. 2017 soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, Exekutorský úřad Praha – západ, č. j. 191 EX 2164/17-50, bylo zjištěno, že obžalovanému Šináglovi jako povinnému byla v exekuční věci oprávněných k vymožení nepeněžitě povinnosti, jakož i nákladů oprávněného v exekučním řízení ve výši 3 100 Kč a nákladů exekuce, za účelem splnění povinnosti dle exekučního titulu uložena pokuta ve výši 100 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 5. 2017.
14. Z exekučního příkazu vydaného dne 19. 5. 2017 soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, Exekutorský úřad Praha – západ, č. j. 191 EX 2164/17-96, bylo zjištěno, že obžalovanému Šináglovi jako povinnému v exekuční věci oprávněných k vymožení nepeněžitě povinnosti byla za účelem opakovaného porušení povinnosti dle exekučního titulu uložena další, v pořadí druhá, pořádková pokuta ve výši 100 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 5. 2017.
15. Z exekučního příkazu vydaného dne 9. 6. 2017 soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, Exekutorský úřad Praha – západ, č. j. 191 EX 2164/17-124, bylo zjištěno, že obžalovanému Šináglovi byla z důvodu opakovaného porušení povinnosti dle exekučního titulu uložena další,

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Ulrichová

v pořadí třetí, pořádková pokuta ve výši 100 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 6. 2017.

16. Z exekučního příkazu vydaného dne 22. 6. 2017 soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, Exekutorský úřad Praha – západ, č. j. 191 EX 2164/17-140, bylo zjištěno, že obžalovanému Šináglovi byla z důvodu opakovaného porušení povinnosti dle exekučního titulu uložena další, v pořadí čtvrtá, pořádková pokuta ve výši 100 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 6. 2017.
17. Z pravomocného rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 10. 8. 2018, č. j. 6 C 101/2016-396, bylo zjištěno, že soud z části vyhověl a z části zamítl žalobu, kterou se žalobci Mgr. Jana Gavlasová, Bc. Petra Kubíková, Martin Michal a Helena Vondráčková domáhali proti žalovanému Šináglovi nároků z titulu ochrany osobnosti včetně náhrady nemajetkové újmy, když závadné jednání žalovaného spatřovali v publikaci článků a fotografií na webových stránkách žalovaného www.sinagl.cz, kdy žalovaný je zároveň i autorem jednotlivých článků. Žalovanému Šináglovi byly mj. uloženy povinnosti k omluvě, odstranění určených částí textů, úhradě finanční satisfakce Mgr. Gavlasové ve výši 400 000 Kč, M. Michalovi ve výši 250 000 Kč, H. Vondráčkové ve výši 400 000 Kč a nákladů řízení. Uvedený rozsudek byl doplňujícím rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 9. 11. 2018, č. j. 6 C 101/2016-443, mj. doplněn o výroky XXXXI. až XXXXV, neboť soud nerozhodl o celém předmětu řízení, náhradu nákladů přiznal i Bc. Kubíkové. Na část výroků těchto rozsudků byla dle zprávy Okresního soudu v Berouně právní moc vyznačena dne 19. 12. 2019, na zbylou část výroků dne 3. 4. 2020.
18. Z exekučního příkazu vydaného dne 1. 11. 2018 soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, Exekutorský úřad Praha – západ, č. j. 191 EX 2164/17-202, bylo zjištěno, že obžalovanému Šináglovi byla z důvodu opakovaného porušení povinnosti dle exekučního titulu uložena další, v pořadí pátá, pořádková pokuta ve výši 100 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 11. 2018.
19. Z exekučního příkazu vydaného dne 22. 11. 2018 soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, Exekutorský úřad Praha – západ, č. j. 191 EX 2164/17-207, v exekuční věci oprávněných Mgr. Jany Gavlasové, Bc. Petry Kubíkové, Martina Michala a Heleny Vondráčkové proti obžalovanému Šináglovi jako povinnému bylo zjištěno, že bylo rozhodnuto o provedení exekuce prodejem movitých věcí k vymožení pohledávky oprávněného, a to prodejem všech podle zákona postižitelných věcí povinného. Povinnému bylo zakázáno, aby nakládal s věcmi pojatými do soupisu.
20. Z usnesení soudního exekutora Mgr. Jana Beneše, Exekutorský úřad Praha – západ, ze dne 3. 12. 2018, č. j. 191 EX 2164/17-220, plyne, že za účelem určení obvyklé ceny všech nemovitých věcí a jejich příslušenství ve vlastnictví obžalovaného Šinágla došlo k ustanovení znalce.
21. Ze znaleckého posudku č. 820-02/2019 o obvyklé ceně nemovité věci na adrese Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, soud zjistil, že pro účely exekučního řízení byla obvyklá cena nemovitosti ke dni 11. 12. 2018 stanovena ve výši 3 690 000 Kč.
22. Z exekučního příkazu vydaného dne 18. 12. 2018 soudním exekutorem Mgr. Janem Benešem, Exekutorský úřad Praha – západ, č. j. 191 EX 2164/17-229, bylo zjištěno, že obžalovanému Šináglovi byla z důvodu opakovaného porušení povinnosti dle exekučního titulu uložena další, v pořadí šestá, pořádková pokuta ve výši 100 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 12. 2018.
23. Usnesením soudního exekutora Mgr. Jana Beneše, Exekutorský úřad Praha – západ, ze dne 18. 12. 2018, č. j. 191 EX 2164/17-228, byl zamítnut návrh na vyškrtnutí věcí: sestava PC, monitor LG + klávesnice (položka č. 1), notebook ASUS (položka č. 2), zálohovací disk VERBATIM (položka č. 3), mobilní telefon Samsung S (položka č. 4), notebook DELL (položka č. 6).

24. Usnesením soudního exekutora Mgr. Jana Beneše, Exekutorský úřad Praha – západ, ze dne 22. 1. 2019, č. j. 191 EX 2164/17-259, bylo určeno, že exekuce prodejem nemovitých věcí se týká nemovitých věcí zapsaných na LV 1037 pro obec Žebrák v k. ú. Žebrák u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Beroun, a to pozemku parc. č. st. 505 o výměře 120 m² (zastavěná plocha a nádvoří), jehož součástí je stavba č. p. 335 Žebrák, a pozemku parc. č. 1167/2 o výměře 1 220 m² (zahrada). Výsledná cena nemovitých věcí byla exekutorem určena ve výši 3 690 000 Kč.
25. Z dražební vyhlášky o dobrovolné dražbě souboru věcí ze dne 24. 1. 2019 vyhlášené dražebníkem Aukčním centrem Bussmark, s.r.o., na návrh obžalovaného Šinágla bylo zjištěno, že dražba byla stanovena na den 6. 3. 2019 od 13:00 hodin na adrese provozovny společnosti Bezručova 249, 282 01 Český Brod. Nejnižší podání bylo stanoveno na částku 5 900 000 Kč, minimální příhoz činil 10 000 Kč a dražební jistota byla určena ve výši 1 000 000 Kč. Kontaktní osobu byl určen obžalovaný Hora. Předmětem dražby byl soubor věcí movitých a nemovitých, a to komplexní vybavení uvedené nemovitosti věcmi movitými (zařízení a vybavení jak stojí a leží), osobní automobil značky Ford Mondeo kombi, registrační značky 9S7 8525, rok výroby 2000, barva šedá světlá, pozemek parc. st. 505, výměra 120 m², zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba: Žebrák, č. p. 335, bydlení, stavba stojí na pozemku p. č. st. 505, parc. 1167/2, o výměře 1 220 m², zahrada, vše zapsáno na LV 1037 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, obec a katastrální území Žebrák, na LV je zapsáno zahájení exekuce, exekuční příkaz k prodeji, povinnost k par. st. 505, parc. 1167/2. Dražebník ve vyhlášce upozorňuje, že podmínkou provedení dražby je vyplacení exekuce váznoucí na výše uvedené nemovitosti do dne konání dražby. Cena obvyklá nemovitosti činí 3 690 000 Kč, věci movité (zařízení a vybavení jak stojí a leží) byly oceněny na 300 000 Kč, osobní automobil na 8 000 Kč.
26. Z výpisu z dražební vyhlášky určeného ke zveřejnění na úředních deskách příslušných úřadů ze dne 24. 1. 2019 (digitálně podepsaného obžalovaným Horou dne 25. 1. 2019), soud zjistil, že společnost Aukční centrum Bussmark, s.r.o., jako dražebník vyhlásila konání dobrovolné dražby souboru věcí, a to dne 6. 3. 2019. Ostatní uvedené skutečnosti rovněž korespondují s dražební vyhláškou o dobrovolné dražbě.
27. Ze smlouvy o provedení dražby dobrovolné bylo zjištěno, že smlouva byla uzavřena mezi obžalovaným Šináglem jako navrhovatelem dražby a Aukčním centrem Bussmark, s.r.o., zastoupeným jednatelem obžalovaným Horou, jako dražebníkem dne 25. 1. 2019. Nejnižší podání bylo stanoveno ve výši 5 900 000 Kč a pro případ, že by nebylo nejnižší podání učiněno, byl licitátor oprávněn snížit nejnižší podání na částku ve výši 1 000 000 Kč. Náklady dražby činí dle smlouvy celkem 100 100 Kč + DPH.
28. Z dražební vyhlášky ze dne 30. 1. 2019, č. j. 191 EX 2164/17-268, bylo zjištěno, že datum dražby movitých věcí povinného bylo stanoveno na den 12. 3. 2019 v 10:00 hodin. Předmětem dražby byly sepsané movité věci ve vlastnictví povinného, a to sestava PC zn. HP, včetně monitoru a klávesnice zn. LG (položka č. 1), notebook zn. ASUS (položka č. 2), externí disk zn. VERBATIM (položka č. 3), mobilní telefon zn. Samsung Galaxy S (položka č. 4), dalekohled zn. Carena Laser (položka č. 5), notebook zn. DELL (položka č. 6), kapesní hodinky zlaté, včetně pouzdra (položka č. 7), obraz, rozměr 20 x 15 cm, téma krajina (položka č. 8) a tenisová raketa zn. Völkl (položka č. 9).
29. Z oznámení dražebníka, společnosti Aukční centrum Bussmark, s.r.o., ze dne 4. 2. 2019 o dražbě nedobrovolné elektronické, soud zjistil, že dražebník uzavřel s navrhovatelem smlouvu o provedení dražby nedobrovolné, kdy navrhovatelem dražby byl obžalovaný Král, dlužníkem obžalovaná Tefrová, zástavcem-vlastníkem společnost Hotel Bartušek, spol. s.r.o. se sídlem Masarykovo nám. 112, 285 31 Nové Dvory. Důvodem provedení nedobrovolné dražby bylo uspokojení pohledávky navrhovatele za dlužníkem. Předmětem dražby je nemovitost parc. st. 30 o výměře 1 571 m², zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba Studená, č. p. 136, rod. dům, která stojí na

pozemku par. č. st. 30, vše zapsáno na LV 1473 u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, kat. pracoviště Jindřichův Hradec, obec a katastrální území Studená.

30. Z dražební vyhlášky ze dne 12. 2. 2019, č. j. 191 EX 2164/17-274, bylo zjištěno, že dražba nemovitých věcí zapsaných na LV 1037 pro obec Žebrák v k. ú. Žebrák u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Beroun, a to pozemku parc. č. st. 505 o výměře 120 m² (zastavěná plocha a nádvoří), jehož součástí je stavba č. p. 335 Žebrák, a pozemku parc. č. 1167/2 o výměře 1 220 m² (zahradka), byla stanovena na den 19. 3. 2019 v 12:00 hodin. Výsledná cena dražených věcí byla určena částkou 3 690 000 Kč, nejnižší podání bylo stanoveno ve výši dvou třetin výsledné ceny, tj. 2 460 000 Kč. Výše jistiny byla stanovena v částce 500 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 13. 2. 2019.
31. Ze smlouvy o zápůjčce ze dne 14. 2. 2019 uzavřené mezi obžalovanou Tefrovou jako dlužníkem a Šárkou Čornyjovou jako věřitelem bylo zjištěno, že obžalované byla zapůjčena finanční hotovost ve výši 850 000 Kč, a to za účelem vyplacení exekuce obžalovaného Šinágl. Celková částka byla předána ve čtyřech dnech, a to dne 2. 2. 2019 ve výši 200 000 Kč, dne 7. 2. 2019 ve výši 200 000 Kč, dne 9. 2. 2021 ve výši 200 000 Kč a dne 14. 2. 2021 ve výši 250 000 Kč.
32. Z vyčíslení vymáhaného plnění soud zjistil, že ke dni 15. 2. 2019 soudní exekutor Mgr. Jan Beneš vyčísлил aktuální výši vymáhaného plnění v exekuční věci povinného Šinágl vedené pod sp. zn. 191 EX 2164/17 na částku 789 889,76 Kč. Dle dokladů o úhradě byla dne 6. 3. 2019 na účet soudního exekutora z účtu obžalované Tefrové převedena částka ve výši 790 000 Kč, přičemž se jednalo o transakci za účelem zaplacení exekuce povinného Šinágl. Soudní exekutor převedl dle dokladu dne 22. 3. 2019 částku ve výši 600 000 Kč na účet Okresního soudu v Berouně.
33. Ze sdělení UniCredit Bank, a.s., soud zjistil, že majitelkou zrušeného běžného účtu č. 1183680006/2700 byla obžalovaná Tefrová, která účet založila dne 5. 3. 2019 a měla k němu podpisová oprávnění. V období od 1. 1. 2019 do 31. 3. 2019 neměla vedeny žádné účty, bezpečnostní schránku a ani další bankovní produkty.
34. Z pokladního dokladu UniCredit Bank, a.s., pobočka Příbram, bylo zjištěno, že dne 5. 3. 2019 vložila obžalovaná Tefrová na účet č. 1183680006/2700 finanční částku ve výši 850 000 Kč v hotovosti.
35. Z informace o transakcích na bankovním účtu č. 1183680006/2700, jehož majitelkou je obžalovaná Tefrová, soud zjistil, že dne 5. 3. 2019 byla na účet vložena částka 850 000 Kč, následně dne 6. 3. 2019 byla převedena částka 790 000 Kč na účet soudního exekutora č. 2110122833/2700 a částka 59 900 Kč z účtu vybrána s poplatkem 100 Kč.
36. Z výpisu z bankovního účtu č. 1183680006/2700 vedeného u UniCredit Bank, a.s., vedeného na obžalovanou Tefrovou, bylo zjištěno, že dne 5. 3. 2019 byla na účet vložena hotovost ve výši 850 000 Kč. Následně došlo k převodu částky 790 000 Kč na účet č. 2110122833/2700 s popisem „zaplacení exekuce pov. Jan Šinágl“, kdy příjemcem byl soudní exekutor Mgr. Jan Beneš.
37. Z transakční historie bankovního účtu soudního exekutora Mgr. Jana Beneše č. 2110122833/2700 bylo zjištěno, že dne 6. 3. 2019 byla na účet převedena částka 790 000 Kč, a to z účtu obžalované Tefrové č. 1183680006/2700 s popisem - zaplacení exekuce pov. Jan Šinágl. Z účtu soudního exekutora byla dne 22. 3. 2019 převedena částka 600 000 Kč na účet Okresního soudu v Berouně.
38. Ze zprávy soudního exekutora Mgr. Jana Beneše ze dne 29. 7. 2019, č. j. 191 EX 2164/17-409, bylo zjištěno, že částku 790 000 Kč obdržel soudní exekutor na zvláštní účet v souladu s § 46 odst. 5 Exekučního řádu, z obdržené částky bylo 600 000 Kč zasláno Okresnímu soudu v Berouně za udělené pořádkové pokuty v exekučním řízení, zbývající částka 190 000 Kč byla započtena na náklady soudního exekutora a oprávněného v předmětném řízení.

39. Ze sdělení Okresního soudu v Berouně bylo zjištěno, že pod sp. zn. 4 EXE 4/2017 jsou u soudu založeny záznamy o složení šesti částek 100 000 Kč, které jsou označeny jako „splátka pokuty z civilního řízení“ dle výpisu z účtu ze dne 25. 3. 2019, kdy plátcem je Mgr. Jan Beněš.
40. Z čestného prohlášení obžalovaného Šinágl ze dne 6. 3. 2019 soud zjistil, že podepsaný prohlásil, že exekuční řízení vedené pod sp. zn. 191 EX 2164/17 bylo ukončeno dne 6. 3. 2019 zaplacením celé vymáhané částky. K prohlášení byl doložen výpis z bankovního účtu č. 1183680006/2700, dle kterého byla dne 6. 3. 2019 odeslána na bankovní účet soudního exekutora částka ve výši 790 000 Kč, a dále vyčíslení aktuálního vymáhaného plnění ze dne 15. 2. 2019 ve výši 789 889,76 Kč.
41. Z výpisu z katastru nemovitostí prokazující stav evidovaný k datu 1. a 6. 3. 2019 bylo soudem zjištěno, že na listu vlastnictví 1037 pro obec a v katastrálním území Žebrák jsou k pozemkům parc. č. st. 505 a par. č. 1167/2, jejichž vlastníkem je obžalovaný Šinágl, evidovány poznámky o zahájení exekuce sp. zn. 191 EX 2164/2017-44 (právní účinky ke dni 2. 5. 2017), o exekučním příkazu k prodeji předmětné nemovitosti (právní účinky ke dni 2. 5. 2017) a o dražební vyhlášce soudního exekutora (právní účinky ke dni 13. 2. 2019).
42. Z potvrzení o složení dražební jistoty bylo soudem zjištěno, že účastník dobrovolné dražby rodinného domu Žebrák konané dne 6. 3. 2019 od 13:00 hodin s dražebním číslem 70 složil v sídle dražebníka dražební jistotu ve výši 1 000 000 Kč.
43. Z protokolu dražebníka, společnosti Aukční centrum Bussmark, s.r.o., o provedené dražbě dobrovolné bylo zjištěno, že dražba se konala dne 5. 3. 2019 od 13:00 hodin a účastnil se jí jeden účastník, a to společnost IMMO-Žebrák s.r.o., IČ 07946759, se sídlem Palackého 660, 281 01 Velim, která se stala vydražitelem předmětu dražby. Licitátorem dražby byl obžalovaný Hora. Nejnižší podání ve výši 5 900 000 Kč bylo v souladu se zákonem č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, v platném znění, sníženo na částku 1 000 000 Kč, za kterou byl předmět dražby vydražen vydražitelem. Dražba byla ukončena příklepem v 13:05 hodin.
44. Z čestného prohlášení obžalovaného Hory jako jednatele společnosti Aukční centrum Bussmark, s.r.o. o zaplacení ceny dosažené vydražením v dobrovolné dražbě bylo zjištěno, že dražební jistota ve výši 1 000 000 Kč byla zaplacena v hotovosti v provozovně dražebníka dne 1. 3. 2019 ve výši 250 000 Kč, dne 4. 3. 2019 ve výši 250 000 Kč, dne 5. 3. 2019 ve výši 250 000 Kč a dne 6. 3. 2019 ve výši 250 000 Kč, čímž byla vydražitelem uhrazena celá cena dosažená vydražením. Dle příjmových pokladních dokladů byly jednotlivé částky přijaty od společnosti IMMO-Žebrák s.r.o., se sídlem Palackého 660, 281 01 Velim.
45. Z potvrzení o nabytí vlastnictví předmětu dražby bylo zjištěno, že dobrovolná dražba se konala dne 6. 3. 2019 od 13:00 hodin. Dražebník konstatoval splnění podmínky pro provedení dražby, neboť navrhovatel dražby (obžalovaný Šinágl) doložil, že uhradil celou výši závazku ve výši 790 000 Kč plynoucí z exekuce sp. zn. 191 EX 2164/17. Vydražitelem a novým vlastníkem předmětu dražby se stala společnost IMMO-Žebrák s.r.o., IČ 07946759, se sídlem Palackého 660, 281 01 Velim, která uhradila cenu dosaženou vydražením ve výši 1 000 000 Kč. Do okamžiku příklepu v 13:05 hodin nebyly zjištěny žádné informace, pro které by nemohlo dojít k přechodu vlastnických práv.
46. Z protokolu o předání předmětu dražby sepsaného dne 6. 3. 2019 v Českém Brodě soud zjistil, že předmět dražby byl předán vydražiteli ve stavu odpovídajícím jeho popisu v dražební vyhlášce a v příslušném znaleckém posudku, s ohledem na obvyklé opotřebení.
47. Z žádosti o vyplacení ceny dosažené vydražením ze dne 6. 3. 2019 soud zjistil, že obžalovaný Šinágl žádá Aukční centrum Bussmark, s.r.o. o úhradu ceny dosažené vydražením předmětu dražby.
48. Z dohody o poskytnutí bankovního účtu k úhradě exekuce bylo zjištěno, že dohoda byla uzavřena mezi obžalovanou Tefrovou jako poskytovatelem a obžalovaným Šináglem jako příjemcem v Českém Brodě dne 6. 3. 2019. Dohoda byla uzavřena ohledně účtu č. 1183680006/2700

za účelem úhrady exekuce vedené pod sp. zn. 191 EX 2164/17 ve výši 790 000 Kč na účet č. 2110122833/2700. Důvodem pro poskytnutí účtu byla úhrada exekučního řízení, kdy příjemce jako povinný má exekutorem zablokované účty. Příjemce finanční částku ve výši 790 000 Kč složil na účet poskytovatele. Platba z účtu poskytovatele na účet exekutora bude provedena bankovním převodem dne 6. 3. 2019 nejpozději do 12:45 hodin.

49. Ze smlouvy o půjčce uzavřené dne 6. 3. 2019 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi obžalovanou Tefrovou jako poskytovatelem a obžalovaným Šináglem jako příjemcem za účelem úhrady exekuce vedené pod sp. zn. 191 EX 2164/17. Z ujednání smlouvy plyne, že dlužník uhradí věřiteli částku ve výši 790 000 Kč z výtěžku dobrovolné dražby konané dne 6. 3. 2019, kterou na návrh dlužníka provedlo Aukční centrum Bussmark s.r.o. Podmínkou pro provedení dražby je úhrada exekuce částky, která byla sdělena dlužníkovi Exekutorským úřadem dne 6. 3. 2019.
50. Z dohody o budoucím prodeji obchodních podílů společnosti IMMO-Žebrák s.r.o. ze dne 6. 3. 2019 bylo zjištěno, že společnost IMMO investiční, s.r.o. jako vlastník obchodních podílů společnosti IMMO-Žebrák s.r.o. ve výši 100 % uzavřela tuto dohodu jako budoucí prodávající s obžalovaným Šináglem jako budoucím kupujícím. Dle dohody převede jediný společník za úplaty podíly společnosti, a to buď budoucímu kupujícímu, nebo osobě, kterou tento určí. Úplata byla stanovena ve výši 1 250 000 Kč, závazek měl být splněn do 7. 9. 2019. Na dohodě jsou úředně ověřené podpisy obž. Krále a obž. Šinágla.
51. Z příjmového pokladního dokladu ze dne 6. 3. 2019 vydaného společností Aukční centrum Bussmark, s.r.o. bylo zjištěno, že od obžalovaného Šinágla byla přijata za účelem uhrazení nákladů dobrovolné dražby platba ve výši 121 000 Kč. Dle výdajových pokladních dokladů byla obžalovanému Šináglovi Aukčním centrem Bussmark, s.r.o. dne 6. 3. 2019 vyplacena částka 129 000 Kč a 250 000 Kč, dne 7. 3. 2019 částka 250 000 Kč, dne 8. 3. 2019 částka 250 000 Kč a dne 11. 3. 2019 částka 250 000 Kč, vše jako výtěžek dobrovolné dražby.
52. Z potvrzení o vypořádání ceny dosažené vydražením ze dne 11. 3. 2019 bylo zjištěno, že výtěžek dražby byl uhrazen dražebníkem bývalému vlastníkovi (navrhovateli dobrovolné dražby) ve výši 1 000 000 Kč.
53. Z návrhu obžalovaného Šinágla ze dne 12. 3. 2019 bylo soudem zjištěno, že ve věci exekuce sp. zn. 191 EX 2164/17 byl podán návrh na zastavení exekuce a odklad provedení dražby, neboť obžalovaný Šinágl jako povinný splnil ke dni 6. 3. 2019 všechny soudem uložené povinnosti. V návrhu obžalovaný uvádí, že zaměstnanci soudního exekutora sdělil, že důsledně splnil svoje povinnosti, které mu byly určeny soudem v části nepeněžitě, a to ve všech bodech.
54. Z trestního oznámení Mgr. Jana Beneše, soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha-západ, ze dne 11. 3. 2019 bylo zjištěno, že ve věci exekuce vedené pod sp. zn. 191 EX 2164/17, vymáhání nepeněžitě povinnosti povinného – obžalovaného Šinágla a pohledávky ve výši 600 000 Kč s příslušenstvím, mohla být v souvislosti s dobrovolnou dražbou uskutečněna dne 6. 3. 2019 v Aukčním centru Bussmark, s.r.o. dle soudního exekutora naplněna skutková podstata trestného činu poškození věřitele ve smyslu § 222 odst. 1 tr. zákoníku či maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání ve smyslu § 337 tr. zákoníku.
55. Ze sdělení dražebníka ze dne 12. 3. 2019 k provedené dobrovolné dražbě bylo zjištěno, že dne 6. 3. 2019 se s jednatelem dražebníka spojil Exekutorský úřad s tím, že s provedenou dražbou nesouhlasí, že exekuce nadále trvá, neboť uhrazená částka na účet exekutorského úřadu je nižší než výše vymáhané pohledávky. Uvedené je ovšem v rozporu se sdělením Exekutorského úřadu o výši vymáhané povinnosti dne 6. 3. 2019, a to ve výši 789 889,76 Kč. Dále obžalovaný Hora uvedl, že dražba mohla být provedena pouze za předpokladu, že závazek povinného byl celý uhrazen, včetně nepeněžitě povinnosti obžalovaného Šinágla. Už v dražební vyhlášce bylo uvedeno, že provedení dražby je podmíněno i nemajetkovým plněním navrhovatele. Navrhovatel dražby před jejím

zahájením prohlásil a zavázal se, že se již nikdy nebude k uvedeným věcem v nemajetkové části veřejně ani neveřejně vyjadřovat.

56. Z žaloby o neplatnost dobrovolné veřejné dražby ze dne 20. 3. 2019 bylo zjištěno, že poškození Mgr. Gavlasová, Michal a Vondráčková se podanou žalobou domáhali určení, že dražba veřejná dobrovolná, konaná dne 5. 3. 2019 (alternativně dne 6. 3. 2019) na adrese provozovny žalované společnosti Aukční centrum Bussmark, s.r.o., Bezručova 249, 282 01 Český Brod, jejímž předmětem byl soubor věcí nemovitých a movitých, a to pozemek parc. st. 505 o výměře 120 m² (zastavěná plocha a nádvoří), jehož součástí je stavba: Žebrák, čp. 335, bydlení, stavba stojí na pozemku parc. s. 505, pozemek parc. 1167/2 o výměře 1 220 m² (zahrada), vše v obci a katastrálním území Žebrák, zapsáno na listu vlastnictví č. 1037, u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Beroun, dále kompletní vybavení výše uvedené nemovitosti věcmi movitými v celkové hodnotě uvedené navrhovatelem cca 300 000 Kč a osobní automobil značky Ford Mondeo kombi, SPZ 9S7 8520, rok výroby 2000, barva šedá – světlá, VIN: WFNXXGBBNYBO7485, je neplatná.
57. Z rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, ze dne 9. 4. 2019, č. j. V-1598/2019-202, bylo zjištěno, že návrh na vklad v řízení o povolení vkladu vzniku vlastnictví k nemovitostem: pozemku parc. č. 1167/2. pozemku parc. č. st. 505, vše v katastrálním území Žebrák, jehož účastníky jsou obž. Šinágl a společnost IMMO-Žebrák s.r.o., byl zamítnut. Dle odůvodnění je obžalovaný Šinágl jako povinný od 9. 5. 2017 vázán zákazem nakládání s majetkem podle § 44a exekučního řádu a tento zákaz trvá.
58. Ze zpráv Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, bylo zjištěno, že obžalovaný Šinágl a společnost IMMO-Žebrák s.r.o. navrhli dne 6. 3. 2019 vklad vlastnického práva k pozemkům parc. č. st. 505 a 1167/2 v k. ú. Žebrák pro IMMO-Žebrák s.r.o. na základě potvrzení o nabytí vlastnictví předmětu dražby ze dne 6. 3. 2019 a prohlášení dražebníka o zaplacení ceny dosažené vydražením ze dne 6. 3. 2019. Katastrální úřad návrh na vklad zamítl, neboť dle evidovaných poznámek k předmětným pozemkům na listu vlastnictví 1037 pro obec Žebrák je obžalovaný Šinágl od 9. 5. 2017 vázán zákazem nakládání s majetkem. Rozhodnutí je pravomocné ke dni 19. 4. 2019. Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vklad č. j. V-1598/2019-202-19 ze dne 9. 4. 2019 podala společnost IMMO-Žebrák s.r.o. žalobu podle části páté OSŘ. Řízení je vedeno u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 38 C 26/2019.
59. Z žaloby ze dne 24. 4. 2019 proti rozhodnutí o zamítnutí vkladu Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun pod č. j. V-1598/2019-202 bylo zjištěno, že společnost IMMO-Žebrák s.r.o. se jako žalobce domáhala podanou žalobou odložení vykonatelnosti rozhodnutí správního orgánu, zrušení rozhodnutí o zamítnutí vkladu a povolení návrhu na vklad vlastnického práva k okamžiku příklepu, tj. ke dni 6. 3. 2019 v čase 13:05 hodin.
60. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2019 sp. zn. 20 Co 196/2019 soud zjistil, že usnesení soudního exekutora Mgr. Jana Beneše, Exekutorský úřad Praha-západ, ze dne 19. 3. 2019, č. j. 191 Ex 2164/17-328, bylo odvolacím soudem potvrzeno. Napadeným usnesením soudní exekutor zamítl návrh povinného na zrušení zákazu podle § 44a odst. 2 EŘ ze dne 15. 3. 2019.
61. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2019, č. j. 21 Co 103/2019-582, 21 Co 104/2019, soud zjistil, že odvolání žalovaného Šináglu proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 10. 8. 2018, č. j. 6 C 101/2016-396, ve znění doplňujícího rozsudku téhož soudu ze dne 9. 11. 2018, č. j. 6 C 101/2016-443, bylo zamítnuto.
62. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2019, č. j. 38 C 26/2019-55, bylo zjištěno, že ve věci žalobkyně IMMO-Žebrák s.r.o. za účasti obžalovaného Šináglu o žalobě proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, č. j. V-1598/2019-202, se řízení o povolení vkladu zastavuje. Z odůvodnění citovaného usnesení plyne, že žalobkyně se žalobou domáhala, aby soud povolil vklad vlastnického práva k nemovitostem: pozemku parc. č.

1167/2, pozemku parc. č. st. 505, vše v katastrálním území Žebrák na základě Potvrzení o nabytí vlastnictví dražby ze dne 6. 3. 2019 a tím nahradil zamítavé rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun ze dne 9. 4. 2019, č. j. V-1598/2019-202. Před zahájením řízení vzal žalobce žalobu s ohledem na sdělený právní názor soudu na projednávanou věc zpět. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 1. 2020.

63. Z exekučního návrhu oprávněných Mgr. Jany Gavlasové, Bc. Petry Kubíkové, Martina Michala a Heleny Vondráčkové ze dne 20. 12. 2019 bylo zjištěno, že oprávnění navrhli nařízení exekuce ve věci povinného Šinágla podle vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 10. 8. 2019, č. j. 6 C 101/2016-396, a doplňujícího rozsudku ze dne 9. 11. 2019, č. j. 6 C 101/2019-443, a aby byl provedením exekuce, pověřen soudní exekutor Mgr. Jan Beneš, Exekutorský úřad Praha – západ.
64. Z žaloby na určení vlastnického práva k nemovitostem ze dne 20. 12. 2019 bylo zjištěno, že žaloba byla podána na obžalovaného Šinágla společností IMMO-Žebrák s.r.o., IČ: 07946759. Žalobce se podanou žalobou domáhal určení, že je vlastníkem nemovitosti v k. ú. Žebrák, obec Žebrák, Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, k okamžiku přidělení příklepu, tj. ke dni 6. 3. 2019 v 13:05 hodin v dražbě dobrovolné, vše zapsáno na LV č. 1037, a to: parc. st. 505, výměra 120 m², zastavěná plocha a nádvoří, součástí je stavba: Žebrák č. p. 335, bydlení, stavba stojí na poz. p. č. st. 505, parc. 1167/2, výměra 1 220 m², zahrada.
65. Ze zprávy soudního exekutora Mgr. Jana Beneše ze dne 14. 1. 2020 bylo zjištěno, že exekuční řízení vedené pod sp. zn. 191 EX 2164/17 nadále běží, a to pro pohledávku ve výši 19 250 Kč, proti povinnému je vedeno i další exekuční řízení pod sp. zn. 191 EX 2503/19, a to pro pohledávku oprávněného a náklady exekuce v celkové výši cca 1 319 000 Kč, kdy soudní exekutor čeká na vydání pověření k vedení exekuce od exekučního soudu.
66. Z vyrozumění soudního exekutora Mgr. Jana Beneše, Exekutorský úřad Praha-západ, o zahájení exekuce ze dne 21. 1. 2020, č. j. 191 EX 2503/19-19, soud zjistil, že dnem 20. 12. 2019 bylo proti povinnému Šináglovi zahájeno exekuční řízení k vymození nároku oprávněných Mgr. Jany Gavlasové, Bc. Petry Kubíkové, Martina Michala a Heleny Vondráčkové, který byl přiznán exekučními tituly – rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 10. 8. 2018, č. j. 6 C 101/2016-396, doplňujícím rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 9. 11. 2019, č. j. 6 C 101/2016-443, a usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2019, č. j. 21 Co 103/2019-582.
67. Ze sdělení soudního exekutora Mgr. Jana Beneše ze dne 25. 1. 2024 bylo zjištěno, že ke dni 6. 3. 2019 činila výše vymáhané pohledávky v exekučním řízení celkem 790 000 Kč. Pokud jde o vymáhanou nepeněžní povinnost, předmětná exekuce byla pravomocně zastavena ke dni 18. 2. 2020 na základě návrhu oprávněných, když vykonatelné rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2017, č. j. 21 Co 218/2016-94, zaniklo.
68. Z výzvy ze dne 26. 2. 2020 soud zjistil, že obžalovaný Šinágl byl ze strany společnosti IMMO-Žebrák s.r.o. vyzván k zaplacení částky ve výši 1 000 000 Kč, kterou tato společnost zaplatila jako cenu dosaženou vydražením jeho majetku při dobrovolné dražbě dne 6. 3. 2019, neboť převod vydraženého majetku není z důvodu vážnoucí exekuce možný.
69. Z usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 19. 8. 2020, č. j. 11 C 388/2019-89, soud zjistil, že řízení ve věci žalobkyně IMMO-Žebrák s.r.o. proti žalovanému Šináglovi o žalobě na určení vlastnického práva k nemovitostem bylo do doby pravomocného skončení řízení ve věci vedené u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 9 C 78/2019 přerušeno.
70. Dle rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 20. 10. 2020, č. j. 9 C 78/2019-238, o neplatnost veřejné dražby, bylo určeno, že dražba veřejná dobrovolná, konaná dne 6. 3. 2019 na adrese provozovny žalované společnosti Aukční centrum Bussmark, s.r.o., Bezručova 249, 282 01 Český Brod, jejímž předmětem byl soubor věcí nemovitých a movitých, a to pozemek parc. st. 505 o výměře 120 m² (zastavěná plocha a nádvoří), jehož součástí je stavba: Žebrák, čp. 335, bydlení,

stavba stojí na pozemku parc. s. 505, pozemek parc. 1167/2 o výměře 1 220 m² (zahrada), vše v obci a katastrálním území Žebrák, zapsáno na listu vlastnictví č. 1037, u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Beroun, dále kompletní vybavení výše uvedené nemovitosti věcmi movitými a osobní automobil značky Ford Mondeo kombi, SPZ 9S7 8520, rok výroby 2000, barva šedá – světlá, VIN: WFNXXGBBNYBO7485, je neplatná. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 12. 2020.

71. Z notářského zápisu sepsaného dne 17. 5. 2021 notářkou Mgr. Petrou Němcovou bylo zjištěno, že Pavel Klanica, bytem Radlická 2343/48, 150 00 Praha 5 – Smíchov, učinil jako jediný společník společnosti Aukční centrum Bussmark, s.r.o., se sídlem Štúrova 1701/55, 142 00 Praha 4 – Krč rozhodnutí, ve kterém mj. prohlásil, že je jediným společníkem uvedené společnosti, prokázal její existenci předložením výpisu z obchodního rejstříku, ke kterému uvedl, že dosud jediný společník společnosti, obžalovaný Hora, převedl svůj podíl ve výši 100 % na něj a dále odvolal z funkce jednatele společnosti obžalovaného Horu.
72. Z trestního oznámení ze dne 12. 7. 2021 podaného obžalovanou Tefrovou na obžalovaného Šinágla soud zjistil, že obžalovaná Tefrová uzavřela dopoledne 6. 3. 2019 dohodu o poskytnutí bankovního účtu k úhradě exekuce a na bankovní účet soudního exekutora Mgr. Jana Beneše uhradila dluh obžalovaného Šinágla ve výši 790 000 Kč, přičemž poskytnuté peněžní prostředky jí měly být ze strany obžalovaného Šinágla vráceny z prodeje nemovitosti. Dobrovolná dražba byla naplánována na den 6. 3. 2019 v 13:00 hodin. Obžalovaný Šinágl zamlčel oznamovatele, že má další vykonatelné závazky a nemá právo disponovat s uvedenými nemovitostmi. Pokud by obžalovaná Tefrová tyto skutečnosti věděla před úhradou dluhu soudnímu exekutorovi, finanční prostředky by obžalovanému Šináglovi nikdy neposkytla. Obžalovaný Šinágl ničeho neuhradil a podal insolvenční návrh.
73. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti IMMO–Žebrák s.r.o., IČ 07946759, se sídlem Palackého 660, 281 01 Velim, soud zjistil, že datum vzniku a zápisu společnosti je dne 1. 3. 2019, jednatelem je obžalovaný Král, společníkem společnost IMMO Investiční, s.r.o., IČ 04466080, se sídlem Palackého 660, 281 01 Velim, a základní kapitál činí 100 Kč. Z notářského zápisu sepsaného dne 19. 2. 2019 notářem Mgr. Michaelem Rouskem, LL.M. bylo zjištěno, že Ing. Mgr. Petra Úlovcová v zastoupení obchodní společnosti IMMO investiční, s.r.o. předložila zakladatelskou listinu společnosti IMMO-Žebrák s.r.o., kdy společníkem společnosti je IMMO investiční, s.r.o., sídlo společnosti je v obci Palackého 660, 281 01 Velim, předmětem podnikání společnosti pak výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, výše základního kapitálu činí 100 Kč, správce vkladu je Ing. Mgr. Petra Úlovcová, jednatelem společnosti obžalovaný Král. Dle plné moci ze dne 12. 2. 2019 společnost IMMO investiční, s.r.o., IČ: 044 66 080, sídlem Palackého 660, 281 01 Velim, zastoupena obžalovanou Tefrovou jako jednatelkou, zplnomocnila Ing. Mgr. Petru Úlovcovou a Mgr. Adama Úlovce, aby ji zastupovali ve všech úkonech spojených s vyhotovením zakladatelské listiny ve formě notářského zápisu o založení obchodní společnosti IMMO-Žebrák s.r.o. Podpis obžalované Tefrové na plné moci je úředně ověřen.
74. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti IMMO investiční, s.r.o., IČ 04466080, se sídlem Palackého 660, 281 01 Velim, bylo zjištěno, že společnost vznikla a byla zapsána dne 9. 10. 2015, jednatelkou společnosti je obžalovaná Tefrová, společníkem společnost IMMO-Milovice, spol. s.r.o., IČ 066 55 751, se sídlem Armádní 867, Mladá, 289 24 Milovice a základní kapitál činí 20 000 Kč.
75. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti IMMO-Milovice, spol. s r.o., IČ 06655751, se sídlem Armádní 867, Mladá, 289 24 Milovice, bylo zjištěno, že společnost vznikla dne 5. 12. 2017, jednatelem společnosti je obžalovaná Tefrová, společníkem společnost LINIE immo z.s., IČ 14239442, se sídlem Zenklova 24/54, Libeň, 180 00 Praha 8.

76. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Aukční centrum Bussmark, s.r.o., IČ 27224163, se sídlem Štúrova 1701/55, 142 00 Praha 4 – Krč, ze dne 17. 7. 2019 bylo zjištěno, že jednatelem a zároveň společníkem společnosti byl obžalovaný Hora.
77. Z účetních dokladů společnosti IMMO-Žebrák s.r.o. bylo zjištěno, že dle přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2019 činil účetní výsledek hospodaření společnosti ke dni 31. 12. 2019 před zdaněním -3 050 Kč. Dle rozvahy pro podnikatele ke dni 31. 12. 2019 činila aktiva daňového subjektu 1 000 000 Kč. Z výkazu zisku a ztráty pro podnikatele ke dni 31. 12. 2019 soud zjistil, že výsledek hospodaření činil -3 000 Kč. Dle pohybu na účtu od 1. 1. 2019 do 31. 12. 2019 je dne 31. 3. 2019 vykázán zůstatek ve výši 1 000 000 Kč, po převodu poté činí zůstatek 0 Kč. Z účetního deníku a hlavní knihy společnosti plyne, že dne 12. 6. 2019 došlo ke vkladu společníka ve výši 3 050 Kč, dne 31. 3. 2019 je vykázáno složení dražební jistoty ve výši 1 000 000 Kč. Dle přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2020 činil ke dni 31. 12. 2020 účetní výsledek hospodaření společnosti před zdaněním -611 Kč. Dle rozvahy pro podnikatele ke dni 31. 12. 2020 činila aktiva daňového subjektu 1 000 000 Kč. Dle pohybu na účtu od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020 počáteční stav účtu činil -1 003 150 Kč, položka „Má dáti“ vykazuje ke dni 31. 12. 2020 částku 1 003 761,97 Kč, stejně tak položka „dal“, zůstatek na účtu je tak 0 Kč.
78. Dle sdělení ČSSZ ze dne 5. 2. 2021 není společnost IMMO-Žebrák s.r.o., se sídlem Palackého 660, 281 01 Velim, evidována v registru zaměstnavatelů, ČSSZ neeviduje u této společnosti v období od 1. 3. 2019 žádné zaměstnance.
79. Z úředního záznamu Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, ÚO Kolín, Oddělení hospodářské kriminality ze dne 22. 4. 2020, č. j. KRPS-78515-94/TČ-2019-010481, přepisu audionahrávky telefonického rozhovoru, bylo zjištěno, že by se mělo jednat o záznam rozhovoru mezi obžalovaným Šináglem a obžalovaným Horou. Obžalovaný Hora obžalovanému Šináglovi sděluje, že se to musí udělat tak, aby byl v podstatě celý jeho majetek uklizený, že si musí vybrat člověka, kterému absolutně důvěřuje, neboť majetek se bude muset převést na tohoto člověka, tak aby o vše nepřišel. Jakmile se uvidí, ať obžalovaný Šinágl přinese veškeré dokumenty, podepíše smlouvu o provedení dobrovolné dražby. Dražbu mohou provést za 30 dní, dají tam opravdu velmi vysokou cenu nad znalecký posudek, těsně před prodejem, den před tím, nebo v den, kdy se bude konat dražba, protože může uzavřít smlouvu s obžalovaným Šináglem, ale nesmí to provést, protože to má pod exekucí. Exekuce končí okamžikem úhrady, proto je třeba vědět přesnou částku, kterou bude obžalovaný Šinágl dlužit k datu dražby. To se zaplatí, tím skončí exekuce a spolek to vydraží dejme tomu za 100 000 Kč, celý majetek tím přejde do vlastnictví spolku, majetek bude uklizený, zaplatí se 4 000 Kč za převod. Dalším krokem je sehnat peníze, buď je sežene obžalovaný Šinágl, nebo on, má na to své lidi, investorů na tyto věci má řadu. Obžalovaný Šinágl uvádí, že momentálně jde asi o 600 000 Kč, zkusí zjistit přes své přátele v zahraničí, udělá sbírku. Dále řeší znalecký posudek. Obžalovaný Hora dále sděluje obžalovanému Šináglovi, že v dobrovolné dražbě můžou jít v podstatě na jakoukoli částku, že půjde na 100 000 Kč, to koupí spolek, exekutor je vyplacený. O částce 100 000 Kč vědí jen oni dva, nikdo to neví, není to v dražební vyhlášce, tam bude cena vysoká, ale když to oni mají ve smlouvě, tak mohou snížit na jakoukoli cenu. Spolek s ním uzavře nájemní smlouvu na dům. Je schopen sehnat peníze, ale bude to něco stát, obvolá lidi. Výsledkem bude, že obžalovaný Šinágl nebude nic mít, všechno bude mít v nájmu, tak mu nebudou moci nic vzít, naučí se s tím fungovat. Zvukový záznam telefonického rozhovoru byl u hlavního líčení přehrán.
80. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2020, č. j. KSPH 67 INS 14267/2020-B-32, bylo zjištěno, že bylo schváleno oddlužení dlužníka – obžalovaného Šinágl, a to plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Dlužníku bylo mj. pod bodem VI. písm. c) pod bodem i. výroku uloženo, aby vydal insolvenčnímu správci ke zpeněžení pozemky parc. č. st. 505 (jehož součástí je budova č. p. 335) a 1167/2, k. ú. Žebrák.

81. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2021, č. j. KSPH 67 INS 14267/2020-B-81, bylo zjištěno, že soud vzal na vědomí splnění oddlužení dlužníka – obžalovaného Šinágla a dlužník byl dále osvobozen od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny (s výjimkou pohledávek vzniklých po rozhodnutí o úpadku), pohledávek, ke kterým se v insolvenčním řízení nepřihlíželo a od pohledávek věřitelů, kteří je do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak učinit měli. Dle odůvodnění dlužník v průběhu oddlužení řádně plnil své povinnosti uložené mu usnesením o schválení oddlužení a insolvenčním zákonem, nezajištěné pohledávky v celkové výši 1 282 517,48 Kč byly pravidelnými splátkami uspokojeny částkou 1 282 517,48 Kč (100 % míra uspokojení).
82. Ze zprávy Krajského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2021, č. j. KSPH 67 INS 14267/2020-B-82, bylo zjištěno, že insolvenční řízení ve věci dlužníka – obžalovaného Šinágla bylo pravomocně skončeno a rejstříkový zápis se uzavřel.
83. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2020, č. j. KSPH 66 INS 4929/2020-A-8, soud zjistil, že návrh na povolení oddlužení dlužníka – obžalovaného Krále byl zamítnut a insolvenční řízení bylo zastaveno s odůvodněním, že ze strany dlužníka je podáním návrhu na oddlužení sledován nepoctivý záměr.
84. Ze zprávy Krajského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2020, č. j. KSPH 66 INS 4929/2020, bylo zjištěno, že insolvenční řízení ve věci dlužníka – obžalovaného Krále bylo pravomocně skončeno a rejstříkový zápis se uzavřel.
85. K osobě obžalovaného Šinágla soud zjistil, že jmenovaný nemá žádný záznam v opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob. V opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. V katastru nemovitostí nejsou evidována žádná jeho vlastnická či věcná práva. V centrální evidenci exekucí má na svou osobu vedeny dva záznamy, a to pod sp. zn. 191 EX 2503/19 a sp. zn. 191 EX 516/22, kdy pověřeným exekutorem je v obou případech soudní exekutor Mgr. Jan Beneš. V insolvenčním rejstříku je veden na jeho osobu jeden záznam, kdy insolvenční řízení pod sp. zn. KSPH 67 INS 14267/2020 bylo vedené u Krajského soudu v Praze, přičemž věc je již skončena.
86. K osobě obžalovaného Hory soud zjistil, že jmenovaný nemá žádný záznam v opisu z evidence rejstříku trestů. V opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. V katastru nemovitostí nejsou vedena žádná jeho vlastnická či věcná práva. V centrální evidenci exekucí a v insolvenčním rejstříku nemá žádný záznam.
87. K osobě obžalovaného Krále soud zjistil, že jmenovaný má v opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob celkem deset záznamů, v opisu z evidence přestupků má jeden záznam. V katastru nemovitostí nejsou evidována žádná jeho vlastnická či věcná práva. Dle výpisu z centrální evidencie exekucí je na jeho osobu vedeno ke dni 15. 3. 2023 14 záznamů. V insolvenčním rejstříku má jeden záznam, kdy insolvenční řízení bylo vedeno pod sp. zn. KSPH 66 INS 4929/2020 u Krajského soudu v Praze a věc je již skončena.
88. Prokázáno tak výše uvedenými výpověďmi obžalovaných a chronologicky seřazenými listinnými důkazy bylo, že se stal skutek tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Jednoznačné je, že ke splnění nepeněžitě povinnosti uložené Krajským soudem v Praze předběžným opatřením pod č. j. 21 Co 218/2016-94 byla zahájena exekuce dne 2. 5. 2017, sp. zn. 191 EX 2164/17, přičemž podle doručky byl obžalovaný Šinágl vyrozuměn o zahájení této exekuce dne 9. 5. 2017. Tímto vyrozuměním byl obžalovaný Šinágl poučen o zákazu nakládat se svým majetkem. Téhož dne 2. 5. 2017 soudní exekutor Mgr. Beneš vydal exekuční příkaz prodejem nemovitých věcí, ve kterém obžalovanému Šináglovi zakázal převod, zatížení, nakládání s předmětnými nemovitostmi v obci Žebrák. I tento exekuční příkaz byl obžalovanému doručen dne 9. 5. 2017. Přesto obžalovaný Šinágl dne 25. 1. 2019 uzavřel smlouvu s jednatelem Aukčního centra Bussmark, s.r.o. obžalovaným Horou o provedení dražby dobrovolné, ke které podle dražební vyhlášky, protokolu o provedené dražbě, potvrzení o nabytí vlastnictví předmětu dražby a dalších listin došlo dne 6. 3.

2019. Tím se obžalovaný Šinágl zbavil veškerého exekutorem sepsaného majetku krátce před dražbami, které soudní exekutor dle dražebních vyhlášek nařídil na den 12. a 19. 3. 2019. Obžalovaný Šinágl tento postup nijak nerozporuje, v podstatě s tím souhlasil s tím, že se snažil zachránit svůj majetek před dražbou soudního exekutora. Dobrovolná dražba totiž byla provedena tak, aby se vydražitelem majetku stala určená osoba, která by byla ochotná za odměnu vrátit majetek zpět obžalovanému Šináglovi, jak vyplývá z dohody a budoucím prodeji obchodních podílů společnosti IMMO–Žebrák s.r.o.

89. V tomto postupu obžalovaného Šinágla byl obžalobou shledáván přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Aby obžalovaný Šinágl mohl skutkovou podstatu tohoto trestného činu naplnit, musel by mít ke dni provedení dobrovolné dražby dne 6. 3. 2019 věřitel proti obžalovanému Šináglovi pohledávku, a to splatnou, jak vyplývá z komentáře k § 222 tr. zákoníku. Ke dni 6. 3. 2019, kdy se obžalovaný Šinágl svého majetku zbavil při dobrovolné dražbě, avšak splatná finanční pohledávka proti němu neexistovala. Zmíněná exekuce byla nařízena pro splnění nepeněžitě povinnosti, v rámci níž byla obžalovanému šestkrát uložena pořádková pokuta ve výši 100 000 Kč, dle vyčíslení soudního exekutora ke dni 15. 2. 2019 obžalovaný dlužil 789 889,76 Kč, což bylo krátce před provedením dobrovolné dražby uhrazeno na účet soudního exekutora, jak výpis z tohoto účtu i účtu obžalované Tefrové prokazuje. Podle výpovědi obžalovaného Šinágla následně exekutor sdělil, že nebyla zaplacená celá částka a dne 14. 1. 2020 podle zprávy soudního exekutora exekuce běžela pro pohledávku ve výši 19 250 Kč. V rámci této exekuce tedy obžalovaný Šinágl dlužil méně než 50 000 Kč, což je hranice škody nikoli malé, kterou je nutno překonat, aby mohlo dojít ke kvalifikaci činu alespoň podle § 222 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný Šinágl v době dobrovolné dražby dne 6. 3. 2019 nemusel platit nic ani poškozeným Mgr. Gavlacové, M. Michalovi, H. Vondráčkové či Bc. Kubíkové. Podle rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 10. 8. 2018, č. j. 6 C 101/2016-396, a 9. 11. 2019, č. j. 6 C 101/2016-443, jim měl obžalovaný zaplatit finanční satisfakci a náklady řízení ve výši přes 1 000 000 Kč, ovšem toto rozhodnutí nebylo ke dni 6. 3. 2019 pravomocné. Obžalovaný Šinágl si proti těmto rozsudkům podal odvolání, které Krajský soud v Praze zamítl až usnesením ze dne 4. 12. 2019 pro nedostatečné odůvodnění odvolání, přičemž až následně Okresní soudu v Berouně na své rozsudky vyznačil právní moc. Dne 6. 3. 2019 obžalovaný Šinágl neměl povinnost platit uvedeným poškozeným finanční satisfakci, nebylo známo, jak rozhodne odvolací soud, zda bude mít obžalovaný Šinágl povinnost platit částky uvedené Okresním soudem v Berouně, částky nižší či vyšší, zda vůbec nějaké. Za této situace soud dospěl k závěru, že obžalovaný Šinágl ke dni 6. 3. 2019 žádné splatné dluhy neměl, a v ten den dobrovolnou dražbou svého majetku nikomu finanční škodu nezpůsobil, natož škodu značnou, jejíž způsobení je nutné pro kvalifikaci podle § 222 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

90. V tomto jednání obžalovaného Šinágla však byl shledán jiný trestný čin. Obžalovaný Šinágl věděl, že je proti němu vedena exekuce, dle vyrozumění o zahájení exekuce a exekučních příkazů věděl, že je vedena exekuce pro nepeněžitě plnění, v rámci níž mu jsou při nesplnění jeho povinnosti ukládány pořádkové pokuty. To vyplývá i z jeho slov o nepeněžitě povinnosti v návrhu na zastavení exekuce ze dne 12. 3. 2019. Musel tedy vědět, že zaplacením pořádkových pokut a nákladů řízení exekuce nekončí, neboť podstatou exekuce je právě ono nepeněžitě plnění. Teoreticky mu mohl soudní exekutor uložit pokutu další, čehož se obžalovaný Šinágl podle výpovědi obžalovaného Vondráčka bál. Záleželo na splnění nepeněžitě povinnosti. Obžalovaný ani nevyčkal nějakého vyjádření soudního exekutora k ukončení exekuce po zaplacení částky 790 000 Kč. Dle zprávy soudního exekutora byla exekuce zastavena až ke dni 18. 2. 2020. Obžalovaný Šinágl věděl, že má na základě exekučního příkazu a vyrozumění o zahájení exekuce zakázáno nakládat se svým majetkem, zcizovat ho a že je na základě exekučních příkazů a dražebních vyhlášek nařízena dražba jeho movitých i nemovitých věcí. Přesto obžalovaný Šinágl nechal na základě jím podepsané smlouvy proběhnout dobrovolnou dražbu, na základě níž měla vlastnictví k jeho majetku nabýt jiná osoba, přičemž následně byla dobrovolná dražba rozsudkem Okresního soudu v Kolíně č. j. 9

C 78/2019-238 určena za neplatnou. Obžalovaný Šinágl zcizil svůj majetek dle své výpovědi zcela úmyslně, aby si ho ochránil před exekucí. Obžalovaný Šinágl v přímém úmyslu přes zákaz zcizil svůj majetek, tedy podstatně ztížil výkon rozhodnutí soudu tím, že zcizil věc, které se takové rozhodnutí týká. Tím naplnil skutkovou podstatu přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

91. Obžalovaný Hora doznal, že postup s dobrovolnou dražbou vymyslel on. To prokazuje i výpověď obžalovaného Šinágl a Vondráčka. Výpověď obžalovaného Hory soud hodnotí jako věrohodnou co do průběhu skutku, který podrobně popsal. Doznal také, že prostudoval materiály získané od obžalovaného Šinágl, četl i vyznění o zahájení exekuce. I obžalovaný Hora tedy věděl, že exekuce je vedena pro nepeněžitě plnění, že zaplacením soudním exekutorem uložených pořádkových pokut nemusí k zastavení exekuce dojít, že záleží na splnění nepeněžitě povinnosti. Ani on nevyčkal na vyjádření exekutora, spokojil se s tvrzením obžalovaného Šinágl jako povinného ohledně splnění nepeněžitě povinnosti, což vyplývá i ze sdělení obžalovaného Hory soudnímu exekutorovi z 12. 3. 2019, což je samozřejmě nedostatečné. V čestném prohlášení o zániku exekuce ze dne 6. 3. 2019 se obžalovaný Šinágl o zániku nepeněžitě exekuce ani nezminil. O tom, že úmysl obžalovaného Hory nebyl čistý, svědčí i audionahrávka, podle které vyloženě mluvil o uklizení majetku obžalovaného Šinágl před exekutorem. Z toho plyne snaha zmařit provedení exekuce v budoucnu. Nečistý postup při dražbě, kdy je dle dražební vyhlášky nejnižší podání výrazně navýšeno oproti hodnotě nemovitých věcí, dle smlouvy o provedení dražby oprávnění snížit nejnižší podání na výrazně nižší částku, než je hodnota nemovitostí, domluvení konkrétního vydražitele, sepsání dohody o budoucím prodeji obchodních podílů, to vše nesvědčí o úmyslu obžalovaného Hory učinit vše řádně. Obžalovaný Hora neměl v pořádku ani potvrzení o složení dražební jistoty a doklady o přijetí dražební jistoty od obžalovaného Krále, kdy doklady jsou na 4x 250 000 Kč, přestože převzal maximálně oněch 210 000 Kč. Nepravdivé jsou i výdajové pokladní doklady a potvrzení o vypořádání ceny dosažené vydražením, neboť po započtení exekutorovi zaslanych 790 000 Kč a nákladů dražby si obžalovaný Šinágl odnesl několik desítek tisíc korun, jak výpověď obžalovaného Šinágl a Hory prokazují. V souhrnu i obžalovaný Hora tedy věděl, že má obžalovaný Šinágl zákaz nakládat se svým majetkem, že zaplacením dlužné částky exekutorovi nedojde k ukončení exekuce, přesto dle své výpovědi vymyslel a obžalovanému Šináglovi vysvětlil, že se prodeji svých věcí soudním exekutorem může vyhnout dobrovolnou dražbou svých věcí, což také obžalovaný Hora uskutečnil. Obžalovaný Hora tedy úmyslně zosnoval, aby jiný podstatně ztížil výkon rozhodnutí soudu tím, že zcizil věc, které se takové rozhodnutí týká. Tím v přímém úmyslu naplnil skutkovou podstatu účastenství ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.
92. Výpověď obžalovaného Krále nebyla věrohodná. Obžalovaný Král není důvěryhodnou osobou, když má několik záznamů v rejstříku trestů i záznam v rejstříku přestupků. Insolvenční soud mu zamítl návrh pro nepoctivý záměr. Není věrohodné, aby ho předmětná dobrovolná dražba zaujala na internetu, kde podle dražební vyhlášky bylo nejnižší podání výrazně vyšší, než cena stanovená znaleckým posudkem. Pokud se k tomu přidá, že obžalovaný Král neměl dostatek finančních prostředků ani na zaplacení dražební jistoty ve výši 1 000 000 Kč, když přiznal, že obžalovaná Tefrová poskytla nejméně 790 000 Kč, v tu dobu měl dle své výpovědi i centrální evidence exekucí exekuce, pak je nelogické, že ho zajímala nemovitost v hodnotě 3 690 000 Kč, jak znalecký posudek prokazuje. A to i v případě, že při dražbě mohla být cena o něco nižší. Nevěrohodné je také tvrzení obžalovaného Krále, že obžalovaného Hory před dobrovolnou dražbou neznal, obžalovaný Hora pro něho nedražil. Na konci své výpovědi připustil, že obžalovaný Hora pro něj asi půl roku předtím dělal dražbu nemovitosti Žlutá Sova. Známosti obžalovaného Hory a obžalovaného Krále nasvědčuje také sdělení dražebníka ze 4. 2. 2019, kdy obžalovaný Král byl návrhovatelem dražby. Tím se potvrzuje výpověď obžalovaného Hory, že se oba znali. Soud tak považuje za věrohodnější výpověď obžalovaného Hory i v tom, že obžalovaného Krále požádal o

pomoc, o účast jako dražebníka při dobrovolné dražbě věci obžalovaného Šinágla, o poskytnutí finančních prostředků obžalovanému Šináglovi, které budou zajištěny příklepem věci obžalovaného Šinágla při dobrovolné dražbě s tím, že následně obžalovaný Král umožní obžalovanému Šináglovi v nemovitosti bydlet a až si obžalovaný Šinágl zajistí částku o 200 000 vyšší, než obžalovaný Král vložil, budou převedeny obchodní podíly společnosti, která pro tuto akci bude založena, zpět na obžalovaného Šinágla. Dále obžalovaný Hora vypověděl, že obžalovanému Královi předal dražební vyhlášku a sdělil mu (což odpovídá i výpovědi obžalovaného Krále, že o ceně nemovitosti s obžalovaným Horou mluvil), jak se má při dražbě chovat, doporučil mu, aby majetek byl ve společnosti, aby se prodávaly obchodní podíly z důvodu ušetření na dani z převodu nemovitosti, připravil pro obžalovaného Krále dohodu o poskytnutí bankovního účtu, smlouvu o půjčce. Obžalovaný Král, stejně jako dle své výpovědi obžalovaný Šinágl, postupoval podle instrukcí obžalovaného Hory, když dle své výpovědi požádal obžalovanou Tefrovou, aby, když on kvůli exekucím nemohl, založila společnost IMMO–Žebrák s.r.o., aby si založila soukromý účet u stejné banky, jako měl exekutor z důvodu rychlého převodu peněz, aby mu poskytla 790 000 Kč. Jestliže podle zprávy banky obžalovaný Král neměl dispoziční právo k účtu obžalované Tefrové, pak částku 790 000 Kč na účet soudního exekutora (jak transakční historie k účtu prokazuje) musela poslat obžalovaná Tefrová, pokud ovšem neposkytla potřebné údaje v rámci internetového bankovníctví obžalovanému Královi. Obžalovaná Tefrová popírá, že by peníze převedla, obžalovaný Šinágl, Hora ani Král si nebyli jisti, kdo částku převedl, což na věc nemá podstatný vliv. Důležité je, že se obžalovaný Král dle své výpovědi i výpovědi obžalovaného Šinágla dozvěděl o výši dlužné částky exekutorovi krátce před dobrovolnou dražbou a zařídil odeslání částky 790 000 Kč z účtu obžalované Tefrové na účet soudního exekutora, jak výpisy z obou účtů prokazují. Obžalovaný Král pak dle výpisu z obchodního rejstříku jako jednatel společnosti IMMO–Žebrák s.r.o., která byla dle účetních dokladů této společnosti a sdělení ČSSZ o nečinnosti společnosti založena pouze za tímto účelem, dle protokolu dražebníka a potvrzení o nabytí vlastnictví vydražil předmětné věci obžalovaného Šinágla při dobrovolné dražbě dne 6. 3. 2019. Nevěrohodné je tvrzení obžalovaného Krále, že byl k tomuto v podstatě donucen. Pokud by snad měl nějaké pochybnosti po sdělení obžalovaným Šináglem výše dlužné částky u exekutora, nemusel zařizovat posílání částky 790 000 Kč exekutorovi a účastnit se dražby. Podle výpovědi obžalovaného Krále se kromě obžalovaného Šinágla, Hory a jeho nikdo jiný dražby neúčastnil. To odpovídá tomu, že se obžalovanému Horovi podařilo jím sdělený záměr - eliminovat dražitele, proto tak nadsadil nejnižší podání. K dražbě se dostavil pouze obžalovaný Král, se kterým byla akce dle výpovědi obžalovaného Hory domluvena. Obžalovaný Král pak následně podepsal dohodu o budoucím prodeji obchodních podílů, jak jeho úředně ověřený podpis na této dohodě prokazuje. Obžalovaný Král sice uvedl, že neví, kdo v této dohodě stanovil cenu na 1 250 000 Kč, ale výpověď obžalovaného Hory prokazuje, že si obžalovaný Král za účast na této akci stanovil odměnu 200 000 Kč, o které v dohodě uvedená cena převyšuje cenu, za kterou věci při dobrovolné dražbě vydražil, jak protokol dražebníka a potvrzení o nabytí vlastnictví k předmětu dražby prokazují. Pokud se sečte nedůvěryhodná osoba obžalovaného Krále, jeho nevěrohodná výpověď, skutečnost, že místo toho, aby složil dražební jistotu ve výši 1 000 000 Kč, dle své výpovědi a výpovědi obžalovaného Hory složil pouze 210 000 Kč a částku 790 000 Kč poslal na účet exekutora za účelem zaplacení exekuce obžalovaného Šinágla, že znal okolnosti domluvy celé akce, že se nemovitost draží výrazně pod tržní hodnotou, že obžalovaný Šinágl by se měl ke svým věcem dostat nákupem obchodních podílů společnosti do půl roku zpět, pak obžalovaný Král musel vědět, i když nebyl důvod, aby znal podrobnosti exekuce obžalovaného Šinágla, že celá podivná akce s dobrovolnou dražbou, kdy obžalovaný Šinágl dopustil vydražení svých věcí za daleko nižší částku než byla jejich hodnota, v podstatě zbavení se peněz, nemusí být legální. Tomu také odpovídá to, že obžalovaného Krále musel k účasti na akci obžalovaný Hora přemlouvat, jak výpověď obžalovaného Hory prokazuje. Stejně jako to, že si obžalovaný Král řekl za účast na akci o poměrně vysokou provizi 200 000 Kč. Obžalovaný Král musel být s účastí na nelegální akci přinejmenším srozuměn. Tedy minimálně v nepřímém úmyslu umožnil, aby jiný podstatně ztížil výkon

rozhodnutí soudu tím, že zcizil věc, které se takové rozhodnutí týká. Tím naplnil skutkovou podstatu účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

93. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl k § 37 až § 42 tr. zákoníku. Povahu a závažnost trestného činu soud spatřuje ve významu chráněného zájmu, když obžalovaní porušili zájem společnosti na respektování rozhodnutí státních orgánů. Zvyšována je u obžalovaného Krále jeho osobou, když podle rejstříku trestů již projevil sklony k páčání trestné činnosti, a to zejména majetkové. Je třeba uvést, že se obžalovaný Šinágl dostal do svých problémů s exekucí sám, když nerespektoval rozhodnutí soudu ohledně nepeněžitě povinnosti v průběhu několika let, nechal si uložit opakovaně pořádkové pokuty, aby řešil následně až záchranu svého majetku před exekutorem. Měl by si uvědomit, že svoboda slova, na kterou se stále odvolává, není bezbřehá, že se soudní rozhodnutí musí dodržovat, neboť jinak by to znamenalo konec právního řádu, nastala by anarchie a v případě potřeby by se ani obžalovaný Šinágl nedomohl svých práv v případě jejich porušení. Soud zohlednil délku doby, která od spáchání skutku uplynula, v níž obžalovaní nemají záznam pro protiprávní jednání. Obžalovaným polehčuje částečné doznání. Přihlédnuto bylo i k tomu, že při dobrovolné dražbě vydražený majetek se nakonec uplatnil při uspokojení nároků věřitelů v insolvenčním řízení, včetně poškozených, kteří jsou odkazováni na řízení ve věcech občanskoprávních. Jako přitěžující okolnost lze uvést značnou hodnotu věcí, které byly prodány při dobrovolné dražbě. S ohledem na vše uvedené soud obžalovaným uložil tresty odnětí svobody podmíněně, kolem pětiny trestní sazby, v délce trestu odstupňované podle závažnosti účasti na skutku, se zkušební dobou v jedné čtvrtině zákonné výměry, přičemž nejméně závažná účast obžalovaného Krále je zase zvyšována jeho trestnými činy spáchanými ale před více než deseti lety před tímto skutkem.
94. Při změně právní kvalifikace skutku, kdy byl porušen státní zájem, soud musel poškozené Mgr. Janu Gavlasovou, Helenu Vondráčkovou, Martina Michala a Bc. Petru Kubíkovou odkázat s nárokem na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
95. Obžalovaný Vondráček se na skutku podílel tak, že vyslechl obžalovaného Šináglu, že je v exekuci, že mu exekutor dával statisícové pokuty za porušení rozhodnutí soudu, že nemá o něčem mluvit. Neuměl mu poradit, proto požádal obžalovaného Horu, aby se sešel s obžalovaným Šináglem a zkusil mu poradit, přičemž měl zkušenost, že již dříve obžalovaný Hora pomohl jeho kamarádovi s exekucemi. Obžalovaného Šináglu pak autem vezl k obžalovanému Horovi, kteří se pak domlouvali, zda je možné věc vyřešit. Takto situaci popsal obžalovaný Vondráček a odpovídá tomu i výpověď obžalovaného Šináglu a Hory. Posledně jmenovaný uvedl, že obžalovaný Vondráček obžalovaného Šináglu přivezl i na další schůzku, kdy obžalovanému Šináglu vysvětloval detaily smlouvy o dobrovolné dražbě. Všichni tři se shodují v tom, že postup s dobrovolnou dražbou vymyslel obžalovaný Hora. Jak tento uvedl, bylo to týden či dva před podpisem smlouvy o dobrovolné dražbě. Je logické, že aby mohl obžalovaný Hora postup vymyslet, musel si nejdříve přečíst doklady získané od obžalovaného Šináglu, jak obžalovaný Hora vypověděl, a že rozhodnutí o provedení dobrovolné dražby musel obžalovaný Hora učinit až po první schůzce s obžalovaným Šináglem. Lze tedy uvěřit obžalovanému Vondráčkovi, že obžalovaného Horu neúkoloval, jakým způsobem má obžalovanému Šináglu pomoci, že by měl nějakou představu o postupu ve věci, že by chtěl něco nelegálního, což odpovídá i výpovědi obžalovaného Hory. Výpověď obžalovaného Vondráčka působila věrohodně. Lze mu uvěřit i to, že neznal více okolností, nečetl listiny ohledně dražby, to neuváděl ani obžalovaný Šinágl. Obžalovaný Vondráček se ani neúčastnil dobrovolné dražby, což vyplývá z výpovědi obžalovaného Šináglu, Vondráčka, Hory a Krále. Prokázáno tedy bylo, že obžalovaný Vondráček pouze vyslechl obžalovaného Šináglu, a jelikož mu nedovedl poradit, požádal obžalovaného Horu o pomoc, aniž by ovšem měl nějakou představu či obžalovaného Horu úkoloval či motivoval vědomě k nějaké nelegální činnosti. Další postup už byl na obžalovaném Horovi. Obžalovaný Vondráček měl navíc zkušenost z dřívější doby, kdy na obžalovaného Horu odkázal svého kamaráda v podobné situaci, obžalovaný Hora tomuto pomohl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Ulrichová

aniž by bylo zjištěno, že byl postup v tomto případě nelegální. Přestože se obžalovaný Vondráček uvedeným způsobem do celého skutku zapojil, nelze ihned dovozovat jeho trestní odpovědnost. Podle soudu nebyla prokázána subjektivní stránka trestného činu, že by měl úmysl a představu, že obžalovaný Hora bude postupovat nelegálně. V přípravném řízení byla zřejmě trestní odpovědnost obžalovaného Vondráčka dovozována z věty z druhé výpovědi obžalovaného Šinágl, kdy uvedl, že dal na radu obžalovaného Vondráčka, že dobrovolná dražba je poslední možnost, jak zachránit dům. Obžalovaný Šinágl u hlavního líčení nevypovídal, takže toto nemohl více vysvětlit. Již ve své třetí výpovědi v přípravném řízení však obžalovaný Šinágl uvedl, že postup s dobrovolnou dražbou vymyslel obžalovaný Hora, takže mu obžalovaný Vondráček předtím o dobrovolné dražbě nemohl radit. Navíc dle výpovědi obžalovaného Vondráčka i Hory, obžalovaný Vondráček o dobrovolné dražbě nic nevěděl. Podle soudu ona věta obžalovaného Šinágl, pronesená až po skutku, je spojením dvou věcí, kdy obžalovaný Vondráček mu doporučil obžalovaného Horu a ten vymyslel dobrovolnou dražbu. Pouze na základě jedné věty, dále více nevysvětlené, nelze obžalovaného Vondráčka uznat vinným, když tomu ostatní výpovědi odporují. Ze všech těchto důvodů, při absenci minimálně subjektivní stránky trestného činu, byl obžalovaný Vondráček obžaloby zproštěn, a to v podobě podané obžaloby, přičemž i po změně právní kvalifikace skutku stále chybí úmysl obžalovaného Vondráčka, že by vědomě někoho nabádal k trestné činnosti, či s tím byl přinejmenším srozuměn.

96. V takovém případě soud musel poškozené Mgr. Janu Gavlasovou, Helenu Vondráčkovou, Martina Michala a Bc. Petru Kubíkovou odkázat s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
97. Obžalovaná Tefrová, přestože to popírá, podle plné moci s úředně ověřeným jejím podpisem nechala založit společnost IMMO–Žebrák s.r.o., a to na základě žádosti obžalovaného Krále, jak tento vypověděl. Dále obžalovaný Král obžalovanou, jak oba vypověděli, požádal, aby mu půjčila peníze, a jelikož on kvůli exekucím nemohl, aby si založila účet u stejné banky, jako měl soudní exekutor. Obžalovaná si podle smlouvy o zápůjčce i své výpovědi půjčila částku 850 000 Kč od Šárky Čornjové, kterou vložila na svůj nově (jak vyplývá i ze sdělení banky) založený účet. Jak již bylo uvedeno, nebylo zcela jistě prokázáno, zda peníze převedl na účet soudního exekutora obžalovaný Král či obžalovaná Tefrová, ale to nemá podstatný vliv. Obžalovaná Tefrová pak rozporuje pravost svého podpisu na dohodě o poskytnutí bankovního účtu k úhradě exekuce a smlouvě o půjčce ze dne 6. 3. 2019. Výpovědi obžalovaného Hory a Krále potvrzují výpověď obžalované v tom, že se ohledně předmětné dobrovolné dražby s obžalovaným Horou nesešla, takže před ním nemohla podepsat uvedené listiny. Obžalovaná Tefrová a obžalovaný Šinágl se ve svých výpovědích shodují také v tom, že se nesešli ani oni, aby listiny podepsali. Jako pravdivá se tedy jeví výpověď obžalovaného Hory, že dohodu a smlouvu předal obžalovanému Královi s tím, že je měl dát podepsat obžalované. Je ovšem otázka, zda tak učinil, neboť obžalovaný Král se k tomu nedokázal vyjádřit, obžalovaná to popírá a také její podpis na listinách se jeví jako jinačí, než její podpisy například na protokolu o výpovědi obviněné v přípravném řízení. Trestní oznámení obžalované na obžalovaného Šinágl ze dne 12. 7. 2021 naopak nasvědčuje tomu, že dohodu a smlouvu podepsala. Toto podala v době, kdy už zdejší soud rozhodl o tom, že je dobrovolná dražba neplatná. I kdyby však obžalovaná zmíněnou dohodu a smlouvu podepsala, na věci to nic nemění. Obžalovaná na základě zmíněných výpovědí všech obžalovaných se dobrovolné dražby neúčastnila, s nikým z dalších obžalovaných se nesešla, kromě obžalovaného Krále, veškeré informace měla pouze od tohoto obžalovaného. Obžalovaný Král dle své výpovědi obžalované žádné podrobné informace nesdělil, požádal ji o peníze, založení účtu, založení společnosti s tím, že jde o úžasnou investiční příležitost, kdy bude dražena nemovitost, přičemž je třeba zaplatit dluh u exekutora, obžalovaná mu vyhověla, neboť mu byla zavázána. Nebylo ovšem prokázáno, že by obžalovaná věděla, o jakou exekuci jde, že by viděla nějaké listiny k exekuci či dobrovolné dražbě. Že vydražení nemovitosti bylo akcí obžalovaného Krále, vyplývá z toho, že se stal jednatelem společnosti IMMO–Žebrák s.r.o. a že to byl on, kdo podepsal dohodu o budoucím

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Ulrichová

prodeji obchodních podílů této společnosti, přestože společníkem nebyl. I kdyby byla pravdivá výpověď obžalovaného Šinágl, že s obžalovanou jednou či dvakrát hovořil telefonicky a předával jí nějaké údaje, nebylo prokázáno, jaké údaje to byly, zda se týkaly výše jeho dluhu, banky soudního exekutora či údaje jiné. Nebylo tedy prokázáno, že by obžalovaná věděla o tom, že by měl obžalovaný Šinágl exekuci i pro nepeněžitě plnění, že se podílí na nějaké nelegální činnosti, že by chtěla pomoci k trestné činnosti či s ní byla srozuměna. Tedy nebylo prokázáno naplnění subjektivní stránky trestného činu obžalovanou, a proto byla zproštěna obžaloby obdobně jako obžalovaný Vondráček.

98. V takovém případě soud musel poškozené Mgr. Janu Gavlasovou, Helenu Vondráčkovou, Martina Michala a Bc. Petru Kubíkovou odkázat s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání nemůže účinně podat ten, kdo se ho výslovně vzdal. Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě uvedené odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Kolín 11. dubna 2024

Mgr. Miroslav Vobořil, v. r.
samosoudce